

Becker spoznan krivim umora po prvem redu.

POROTNIKI SO SE KOMAJ DVAJSET MINUT POSVETOVALI. BECKER JE OSTAL MIREN, DOČIM JE PADLA NJEGOVA ŽENA V NEZAVEST. SODBA BODE PROGLAŠENA V PETEK.

Pravni poduk.

BECKERJEVI TOVARIŠI. OBTOŽENKA JE ŠERIF VKLENIL IN GA ODPELJAL NAJAZ V TOMBS. ZAGOVORNIK BO VLO- ŽIL PRIZIV. — V ZADNJO CELICO.

Včeraj popoldan ob petih so spoznali porotniki prejšnjega policijskega poročnika Charlesa Beckerja krivim umora po prvem redu. Porotniki so trikrat glasovali in se slednjič zedinili.

Ko je njegova žena zaslišala pravorek, se je prišla za glavo, vzkliznila: — Veliki Bog, kriv je! — in padla v nezavest.

Ob eni uri popoldan so zapustili porotniki sodniško dvorano in se podali v posvetovalnico. Pri prvem glasovanju jih je bilo šest za umor po prvem redu, trije za uboj, trije neodločeni. Po obedu v Murray Hill hotelu so se slednjič vendarle zedinili in enoglasno spoznali Charlesa Beckerja krivim umora. Obtožbenica je poslušala pravorek popolnoma mirno, samo mišice so se mu zganile v obrazu, ko je zvedel, kakšna usoda ga čaka. Par prijateljev mu je izrazilo svoje sožalje. — Tudi meni je žal — jim je odvrnil in se bolestno nasmehnil. — Ali imaš še kaj na srečo? — so ga vprašali. — Ničesar več, ničesar, niti besedice ne bom več znil. —

Nato ga je šerif vklenil in ga odpeljal v Tombs. Odtam je sporočil, da ne mura videti nobenega človeka in da pod nobenim pogojem ne bo nikogar sprejel.

Zagovornik Manton bo vložil priziv: po njegovem mnenju je bil pravni poduk preveč enostranski. Predno bo prizivno sodišče rešilo zadevo, lahko preteče kakih osemnajst mesecev.

Dvorana je bila nabit polna radovednega občinstva.

V Sing Singu se nahaja sedaj petnajst jetnikov, obsodjenih na smrt. Ker je samo 16 smrtnih celic, bo prišel torej Becker v zadnjo. — Stiri deset let sem že v zvezi s to jetnišnico — je rekel detektivski šef v Sing Singu, Jack-

son, — toda v tem času se ni še noben jetnik vrnil, ki je odšel od tukaj k drugi obravnavi. Becker je prvi.

Sodnik Seabury je dal porotnikom slednjič pravni poduk: — Obdolženec Charles Becker je obdolžen umora po prvem redu. Obtožnica ga ne dolži, da je sam oddal strele, pač je pa obdolžen, da je dal k umoru povod. Porotniki so edini sodniki, ki imajo odločevati, če so priče govorile resnico. Če je obtožbenica direktno ali indirektno povzročila Rosenthalovo smrt ali če je najel morilce, je ravno tako kriv kot so njegovi tovariši. Gospodje porotniki, povem vam, da sta bila Rose in Vallon neposredna pomagača morilcev. Šofer Shapiro je prisegel, da je eden izmed morilcev vzkliznil: — Becker ima vse straznike na svoji strani. Nam se torej ni treba ničesar bati. — Becker je večkrat obiskoval Rose-ja in je bil njegov intimni prijatelj. Vprašam vas, gospodje porotniki, ali verujete temu Rose-ju?

Ker ni skoraj nič omenil priče zagovornika, je vstal zagovornik Manton in zaklical: — Protestiram proti taki enostranski argumentaciji! — Ta protest ni utelejen! — se je glasil odgovor.

Becker je nepremično gledal porotnike in sodnika.

Ko so se zedinili, je stopil iz posvetovalnice načelnik Blagden. Obrislal si je z robcem solzne oči in rekel z mirnim glasom: — Zedinili smo se. Obtožbenica smo spoznali krivim umora po prvem redu. — Becker je zgrabil za meden naslonjač pri svojem sedcu in smrtno prebledel. Predno so ga prepeljali v Tombs, je bil s svojo ženo pet minut sam.

Sodnišče bo v petek razglasilo obtožbo.

Enajst ognjegasev ranjenih.

Chicago, Ill., 22. maja. — Danes popoldan je izbruhnil v neki hiši na West Madison Str. požar. Ko so začeli gasiti se je podrl zadnji zid in podsil enajst ognjegasev. Spočetka se je mislilo, da so vsi mrtvi, ko so pa odstranili razvaline, so sprevidele, da so le težko poškodovani. Prepeljali so jih v bolnišnico.

Venerin kip.

Rim, Italija, 22. maja. — Blizu Kyrane, Severna Afrika, so izkopali raziskovalci velik kip grške boginje Venera. Stropovnjaki sodijo, da ga je napravil v šestem stoletju pred Kristusom grški kipar Praxiteles. Izdelan je iz pargskega mramorja in je stal na svetišču boga Apolona. Glava in roke manjkajo. Kip bodo prepeljali v Rim in ga razstavili v tamošnjem Narodnem muzeju.

Demonstracija proti prohibiciji.

Cincinnati, O., 22. maja. — "Liga za osebno svobodo" iz Hamilton County je priredila večeraj sijajno uspelo demonstracijo proti prohibiciji. Vredno, ki preči preplaviti deželo. Spreveda po mestu se je vdeležilo kakih 20.000 ljudi, povečini delavcev. Dočim je hodil sprevod proti prohibiciji po mestu, so se nahajali prijatelji prohibicije v cerkvah ter so molili.

Profesor Tombo umrl.

V starosti 38 let je umrl večeraj Rudolf Tombo, pomožni profesor za nemško jezik na Columbia vsehšolski. Kot učenjak si je pridobil, dasiravno še jako mlad, precej slavo ime.

Zabodel se je v parku.

V St. Barnabas bolnici v Newarku je umrl večeraj 22-letni Joseph Boakser iz Brooklyna vsled ubodljaja, katerega si je prizadel sam. Sprva je bil trdil, da ga je iz New Yorka zasledoval neki veliki črnc ter ga konecno napadel v Weejuahie parku. Konečno, malo pred smrtjo, pa je priznal, da si je prizadel rano sam.

\$20,000 poneveril.

Pittsburgh, Pa., 22. maja. — Sodnišče je obsodilo danes prejšnjega blagajnika Victor Savings banke, Samuela Bleiera na ječo od osemnajstih mesecev od petih let, ker je poneveril \$20,000. — Banko je dal zapreti državni bančni department.

Bubonska kuga.

Washington, D. C., 22. maja. V pristanišču Manta, dvajset milj od mesta Panama, so se pojavili slučajni bubonske kuge. Zdravniška oblast je storila vse potrebno, da bi se ta grozna morilka preveč ne razširila. Zupanstvo je zapovedalo podreti 129 starih posod, v katerih imajo podgane, ki kugo prenašajo, najboljše za- vetišče.

Pogrešani konzul Silliman še živi.

Dospel je v Mexico City ter se nahaja sedaj v varstvu brazilskega poslanstva.

UJET KOT OGLEDUH.

Poroča se o umoru dveh nadaljnih Amerikancev v Mehiki. Pogajanja v Niagara Falls.

Mexico City, Mehika, 22. maja. Danes je dospel semkaj ameriški podkonzul v Saltillo, John R. Silliman, katerega je baje pustil dne 21. aprila aretirati general Maas vsled obtožbe špijonaže in o koga- jega usodi se ni moglo dosedaj ničesar natančnega izvedeti. V Washington se je odposlalo takoj tozadevno brzojavko, ker je zahteval državni department takojšnjo pojasnitev slučaja. V brzojavki se glasi, da se nahaja Silliman na varnem v brazilskem poslanstvu. Razven Sillimana so aretirali takrat v Saltillo še osem drugih Amerikancev. Ujetnikom se je zagrozilo s smrtjo. Silliman je doma iz San Antonio, Tex., kjer se nahaja tudi njegova družina.

Niagara Falls, 22. maja. — Posredovalci so nadaljevali danes pogajanja z zastopniki Združenih držav in Mehiki. Odposlanci Brazilijske, Argentine in Chile, Dagma in Suarez-Mujica so se posvetovali zjutraj z delegati Huerte, popoldne pa s sodnikom Lamar ter Fred. W. Lehman-om, zastopnikom Združenih držav.

Posameznosti teh pogajanj niso znane, a iz dobrega vira se poroča, da niso hoteli posredovalci zaslišati kakega zastopnika Carranze in to tudi v slučaju ne, da bi imel za to potrebne polnomoči. O tem vprašanju se mora definitivno sklepati, predno se bo moglo nadaljevati s pogajanja.

Washington, D. C., 22. maja. V državni department so dospela danes poročila o umoru dveh nadaljnjih Amerikancev v Mehiki.

Konzul Miller poroča iz Tampica, da je bil ustreljen Weston Burwell, mlad Amerikaneec-inženjer, da pa manjka pozitivnih dokazov. Oče Burwella je prijatelj mornariškega tajnika Danielsa. Umor so baje izvršili federalci, ko se je vozil Burwell s svojim motornim čolnom po Tamaihuajezeru.

Konzularnemu agentu v Cananea je sporočil neki Geo. Cooper, da so konstitucionalisti nedaleč od Nareozari ustrelili Diek Urbain-a, ameriškega rovskega inženjerja. Cooper je ubežal ter prinesel vest.

V današnji kabinetni seji se je posvetovalo o tem, kaj je storiti vspricho poročil, da so konstitucionalisti vpriparjali v Saltillo neštete grozovitosti. Ugibalo se je tudi, kako se bodo vedli ustaši, ko zasedejo mehško glavno mesto.

Torreon, Mehika, 22. maja. — Armada Ville se nahaja baje južno od Saltillo ter zasleduje federalce na begu, katerim poveljuje ta generala Maas in De Moure. Večeraj zvečer niso došla nikakva poročila o gibanjih krog Saltillo ter se niti ne ve, če je Villa v resnici zasedel Saltillo.

General Pascua Orozco, o katerem se ni ničesar slišalo, odkar so januarja meseca pobegnili federalci iz Juarez, je bil glasom došlih poročil porazen s svojimi federalnimi četami, broječimi 5000 mož, od generala Carrera Torres, poveljnika ustaške armade, ki je prodirala proti San Luis Potosi.

Villa je baje izjavil, da bo po zavzetju Queretara (znano mesto, kjer je bil ustreljen cesar Maksimilijan), ki tvori ključ do mehškega glavnega mesta, korakal proti glavnemu mestu.

Zagonetna smrt.

Včeraj so potegnili iz morja pri Governors Islandu truplo mladega dečka, ki je moral že dolgo časa ležati v vodi. Na sebi ni imel nobene rane.

Vojno sodišče v Colo. izreklo svojo sodbo.

Vendar pa ni bila proglašena ter so sodniki prikrivajo. Nadaljna zasliševanja prič.

POROČILO O BITKI.

Ženske in otroci so letali kot iz gubljenice ovčice med šotori v času, ko se je streljalo.

Denver, Colo., 22. maja. — Kapitlan Tom C. Linderfeldt in E. F. Carson sta bila danes zaslišana pred vojnim sodiščem in pozno popoldne se je sestal sodništvor k tajni seji ter izrekel sodbo. Ta pa ostane tajna, dokler je ne odobri general Chase in governer Ammons. Slednji se nahaja sedaj na počitnicah ter so domneva, da se vrne tekom enega tedna.

Danes se je zoznalo, da se bodo častniki skušali izogniti procesu pred civilnim sodiščem v slučaju, da so bili pred vojnim sodiščem oproščeni, na ta način, da bodo izjavljali, da je bilo njihovo življenje in imetje v nevarnosti ter da so vsled tega ravnali v samoobrambi.

Glavna priča proti Linderfeldtu je bil poročnik L. B. Elliott, kompanije K 2. infanterijskega polka. Izpovedal je sledeče:

"V soboto zjutraj, dne 18. aprila, sem bil v šotorišču potem ko sem prijal iz Hastingsa. Šel sem med stavkarje in vsi so bili prijazni z menoj. Podali so mi roke in govorili sem s par voditelji. Iz njihovih izjav sem izprevidel, da je stavkarska kolonija bolj kot ponavadi ogrožena nad četami. Miličarji so baje zjutraj pred očmi vseh pretepali enega stavkarja. To je moče tako razburilo, da so pričeli vpiti: "Ako se kaj takega še enkrat priigodi, postrelite miličarje kot pse!"

Izpoved Elliota se je ujemala z onimi drugih prič. Vse izpovedi soglašajo v tem, da so privedli miličarji s surovostmi in nasilnostjo stavkarje do obupa. Pri opisni bitki pri Ludlow-u je rekel Elliott:

"Krog sedme ure mi je zapovedal kapitan Linderfeldt, naj zasledim neki železni most. Ravno ob istem času se je pričelo streljanje ter je prišel goriti prvi šotor.

Krog polosme ure je bilo slišati iz šotorišča kričanje žensk in otrok. Nato smo jih videli begati po šotorišču semintja kot iz gubljenice ovčice. Med tem časom so neprestano padali streli."

Mrs. Alma Lafferty, predsednica mirovne družbe za Colorado, je dobila danes pozivnico, naj nastopi pred vojnim sodiščem kot priča. V času bojeve je bila v Ludlow-u ter pred posebnim zasledanjem zakonodajne izpovedala, kaj je videla. Po dostavljenju pozivnice je izjavila, da se je ne more prisiliti, da bi pričala pred vojnim sodiščem.

Chicago, Ill., 22. maja. — Tisoč žensk iz Colorada je poslalo na predsednika Wilsona poslanico, v kateri se pojasnjuje razmere v premoženjskih okrajih Colorada. V poslanici se glasi nadalje, da se v oficijelnih poročilih namenoma potvarja resnica ter da je situacija tako resna, da je treba nanjo opozoriti predsednika.

Gozdni požari.

Olympia, Wash., 22. maja. — V tujakšnji okoliš je najmanj dvajset gozdnih požarov. Ljudje delajo, kar je v njihovi moči, toda ognja ni mogoče omejiti.

Norwich, Conn., 22. maja. — Ko je danes izbruhnil v oddaljenem delu mesta požar, so odšli ognjegasci tja z avtomobilno parno brizgalko. Na ostrem ovinku se je avtomobil prevrnil: dva ognjegasca sta lahko ranjena, ostali so pa nepoškodovani. Neko žensko so prepeljali v bolnišnico, kjer je na zadobljenih opeklinah umrla.

Maščevanje sufragetk. Razdejanje slavne slike.

Bojevitve sufragetke nadaljujejo s svojo taktiko ter se hočejo maščevati nad oblastmi.

PRIZOR V SODIŠČU.

V Bow St. sodišču so vpriporile sufragetke in njih možki pristižni nečuvence kravale.

London, Anglija, 22. maja. — Bojevitve sufragetke so nadaljevale danes s svojo taktiko ter skušale razdežati umetnine. Razvzentega pa so vpriporile v sodišču, kamor so jih privedli radi kravalov pred kraljevo palačo, nečuvence kravale.

Neka bojevitva je razrezala pet slik v Narodni galeriji, med njimi tudi eno slikarja Giovanni Bellini-ja, ki je zelo dragocena. Ker je petek rezerviran za dija-ke, je bila galerija polna umetnikov, ki so kopirali slike. Na-kratk je potegnila neka ženska v Beneški dvorani bodalec ter pričela rezati vse slike, ki so se nahajale v bližini. Fanatično žensko so kmalu razorožili ter odvedli na policijo.

Malo pozneje je moral sodnik, pred katerega so privedli 57 aretiranih sufragetk in njihovih možkih pristižev, prekriti obravnavo, ker so vpriporile sufragetke tak kraval, da je bilo nemogoče slišati lastne besede.

Prizori v Bow St. sodišču so presežali glede podivjanosti vse prejane "manifestacije" bojevitih sufragetk. Babnice so obmetavale sodnika z "bombami", v katerih se je nahajala moka. Ena sufragetka si celo sezula čevlje ter ga vrgla sodniku na nos. Poseči je mogla policija vmes ter odstraniti iz sodne dvorane kričee, praskajoče ženske. Ko se je nekoliko poleglo razburjenje, so privedli grešnice zopet pred sodnika, ki jih je obsodil, da morajo položiti za šest mesecev mirno varščino, česar pa niso hotele storiti.

"Princezinja" pod poroštvom. Linn, Mass., 22. maja. "Princesinja Waunita", hčerka nekega poglavarja Comanche Indiancev, bo jutri zaslišana. Dolžijo jo, da je v Central Square gledišču na odru ustrelila 17-letnega Henry Gavin-a, ko je slednji predstavljaj sina Viljama Tella. "Princesinja" so postavili pod \$500 varščine.

Avtomobilne nesreče.

Akron, Ohio, 22. maja. — Danes se je peljal 21-letni Lawrence Winuna, sin prvega tajnika "Catholic Mutual Benefit Association", s svojimi tremi tovariši v avtomobilu na izprehod. Ko so se vračali domov, se je avtomobil zaletel v brzojavni drog in se skoraj čisto razbil. Lawrence Winuna je bil na mestu mrtve, ostali trije pa težko poškodovani. Avtomobil je vozil s hitrostjo 80 milj na uro.

Sod piva ga je ubil.

5-letnega Henry Seraphina iz Elisabeth je ubil večeraj sod. Deček se je držal voza s polnimi sodi, ko je eden teh zdrl na tla ter pokopal pod seboj dečka.

Med življenjem in smrtjo. Rim, Italija, 22. maja. Zdravstveno stanje Mrs. E. Flavell iz Chicaga, ki je bila večeraj obstrljena na nekem železniškem vlakcu med Florenco in Assisi, se je obrnilo nekoliko na boljše, vendar pa se še ne ve zagotovo, če bo okrevala. V Perugia, Florenco in drugod se je aretiralo več možkih in policija je prepričana, da se nahaja med njimi tudi napadalec.

Služaj je povzročil veliko senzacijo ter je upravičena domneva, da bo vsled tega trpel promet turistov po Italiji. Raditega hočejo poslanci iz Toskane vložiti v poslanski zbornici predlogo za boljše straženje železnice.

Panamske zatvornice.

Panamske zatvornice so baje izvrstne ter se je uporabilo zanje le najboljše jeklo.

Washington, D. C., 22. maja. Uradniki in inženjerji, ki se so- lelovali pri gradnji panamskega prekopa, so danes izjavili, da so velike zatvornice v panamskem prekopu zgrajene le iz najboljšega jekla ter da so vsled tega absolutno varne.

To izjavo se je obelodanilo vspricho dejstva, ker se je dvignilo v Pittsburghu proti petim izdelovalcem jekla obtožbe radi zarote. Obtoženci so baje namerali dobljavljati za zatvornice manjvrednen material.

Major Boggs, kojemu je bila podrejena gradnja zatvornic, je rekel, da so manjvredni material zapazili inspektorji še predno se ga je uporabilo pri zatvornicah ter da se je pozneje raditega preiskusilo vsak kos. Povdarjalo je, da ni trpela vlada vsled poiskusov, dobavljati slab material, nikake škode ter da se hoče kaznovati kontraktorje le v svarilo drugim.

Tri osebe utočile. Nesreča se je prigodila, ko se je na doku Skandinavsko-ameriške črte prelomil mostič.

Tri osebe so večeraj popoldne utočile, ko se je zlomil mostič med parnikom "Frederick" Skandinavsko-ameriške črte ter do- kom v Hobokenu. Deset drugih, si so padli v vodo, so potegnili na suho.

Parnik je bil pripravljen na odhod ter je bil že dan zadnji signal, da zapustijo ljudje, ki so prišli spremiti potnike, ladijo. So pričele pokati deske, je nastala strašna panika in slišati je bilo klicih onih, ki so padli v vodo. Z doka je skočilo par možkih v vodo, da pomagajo ponesrečenim.

Med temi je bil tudi neki Eric Peterson, ki je hotel rešiti neko mater z detetom. Vsled upliva mrzle vode pa ga je prišla padavica in potegniti so morali nje ga samega iz vode ter prevesti v St. Mary bolnico.

Preiskava je dognala, da se je prelomil mostič na mestu, kjer sta bili dve deski slabo spojeni.

Rooseveltovin sin.

Madrid, Španija, 22. maja. — Sem je dospel sin prejšnjega predsednika Združenih držav, Kermit Roosevelt, ki se bo poročil s hčerjo ameriškega poslanika Willarda. Na kolodvoru ga je sprejel poslanik s svojo družino.

Denarje v staro domovino

posiljamo:

Mladega zakonskega moža pogrešajo.

31letni Jas. H. Bisset iz Brook- lina, ki je šele mesec dni poročen, je neznanokam odšel. Pogrešajo ga že od ponedeljka. Sorodniki so prosili policijo, da naj izda za njim generalni alarm. Dopol- dan se je z nekim Italijanom sprl, popoldan je pa odšel in se ni več vrnil.

Knez Meštšersky obsojen.

Petrograd, Rusija, 22. maja. — Vojno sodišče je obsodilo izdaja- telja in urednika lista "Grazda- nin" na teden dni ječe. Pred krat- kim je namreč natančno poročal o ustaji na bojnih ladijah v Bal- tiškem morju in se je moral za- raditega zagovarjati pred sodi- ščem.

Grozni čin blazneža.

Thief River Falls, Minn., 22. maja. — Louis Gilsone je napra- vil na farmi svojega tasta grozen čin. Ustrelil je svojo ženo, njeno sestro in ženo Ludvika Larson; nato si je še sam pogol kroglo v glavo. Pri raztelesenju trupla se je dognalo, da se je bil nesre- čežu omračil um.

Iz Avstro-Ogrske. Nameravan atentat.

Cesarjevo zdravstveno stanje se je obrnilo znatno na boljše. Vče- raj se je izprehajal po vrtu.

NADVOJVODA LEOPOLD...

Aretilali so nekega mladega di- jaka trgovske šole, ker je hotel streljati na nadvojvodo.

Dunaj, Avstrija, 22. maja. — Zdravniki so prepričani, da je cesar Franc Jožef popolnoma pre- stal pretečo nevarnost. Zadnje dni se čisto dobro počuti in se je večeraj že izprehajal par ur po vrtu. K temu je seveda tudi pri- pomoglo izvanredno krasno vre- me.

Zagreb, Hrvaško, 22. maja. — Včeraj so aretirali tukaj dijaka trgovske šole Sehefera, ker je ba- je hotel vpriporiti atentat na na- vojvodo Leopolda Salvatora. — Nadvojvoda, ki je generalni artil- lerijski nadzornik je prišel sem nadzorovat poljski artilerijski re- giment št. 37. Zvečer je obiskal v spremstvu bana Škerleca gle- dališče. Malo pred koncem pre- stave se je priril k loži dijak Sehefer. Ko je hotel odpreti vrata, ga je neki detektiv aretirat. Na policijski stražnici so ga zaslišali in našli pri njemu revolver. Mla- denič zatrjuje, da ni imel nobe- nega slabega namena, kar pa naj- brže ne bo resnica. V Zagrebu so atentati precej pogosti; poli- cija je prepričana, da obstoji med dijaki nekega anarhistično dru- štvo, katerega člani imajo nalo- go spraviti to ali ono osebo s sveta.

Inomost, Tirolsko, 22. maja. — Veletrgovec Wiersler je kupil skoraj celo severno pobočje lede- nika Veliki Zvonar in sedaj na- merava vsako pot po tej strani prepovedati, ker bo začel rediti divje kozle. V tirolskem deželnem zboru je bila vložena proti tej nameri ostra interpelacija.

"Mauretania" je zapazila ledeno gorovje.

Castniki Cunard parnika "Maure- tania", ki je dospel večeraj sem iz Liverpoola, poročajo, da so pretekli tork zvečer zapazili ve- likansko ledeno goro. Ladija se je takoj obrnila proti severu, da se izogne srečanju. Noč je bila jasna in veliko potnikov je osta- lo na krovu ter opazovalo z za- uimanjem blesteče se ledovje, ka- tero je bilo videti kljub hitri vo- znji skoro celo uro. Domneva se, da je ta ledena gora identična z ono, katero je zapazil parnik "Vaterland".

Denarje v staro domovino

posiljamo:

K. \$ 130... 26,65

10... 2,15

15... 3,15

20... 4,20

25... 5,20

30... 6,25

35... 7,30

40... 8,30

45... 9,35

50... 10,35

55... 11,35

60... 12,40

65... 13,40

70... 14,45

75... 15,45

80... 16,50

85... 17,50

90... 18,50

100... 20,60

110... 22,65

120... 24,60

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)**FRANK SAKSER, President.**
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
"pol leta" 1.50
"za mesto New York" 4.00
"pol leta za mesto New York" 2.00
Evropa za vse leto 4.50
"pol leta" 2.50
"četrtletno" 1.70**"GLAS NARODA"** izhaja vsak dan
izvenredno nedeljo in praznikov.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.
Denar naj se blagovito pošilja po —
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejane
bivališče naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:**"GLAS NARODA"**
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 467 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF
FUNCTIONAL LANGUAGE NEWSPAPERS**Veto predsednika.**

Oficijozno poročilo, da bo pred-
sednik Wilson vetiral vsako pred-
log, potem koje bi se izvelo delav-
ske unije od določb Sherman
protitrušne postavbe, je namah
zelo razjasnilo situacijo. S tem se
je enkrat za vselej ugotovilo, da
je smatrati delavske organizacije
za trušter ter da jih je treba v tem
smislu tudi kaznovati. V sled te-
ga bodo postali vsakdanja prika-
zen procesi za odkodnino kot je
bil oni klobučarjev v Danbury.

Henry, zelo vpliven član po-
slanske zbornice, je sicer rekel,
da se bo kljub temu vstavilo o-
prostilno klavzulo v določbe
Sherman-postave. S tem pa je ho-
tel dobri mož vliati nekoliko olja
v rane ter potolažiti socialne po-
litike. On sam za svojo osebo pa
gotovo ni prepričan, da se bo to
v resnici zgodilo. Kajti tudi v
slučaju, da bi bilo mogoče dobiti
v poslanski zbornici dvotretinsko
večino, ki je potrebna, da se raz-
veljavi predsednikov veto, ni na-
sprotno v senatu misliti niti na
polovično. Ostalo bo torej pri ve-
li in delavske organizacije v Ze-
dinjenih državah se bo imenovalo
truste.

Čestokrat se je že opozorilo na
dejstvo, da se ni kaznovalo niti
enega trusta, odkar je Shermano-
va postava v veljavi, in sicer na
podlagi določil te postavbe. Tri
truste se je razpustilo in posledici
tega je bila, da je vrednost do-
tičnih akcij nenadoma poskočila
ter so postale dividende večje.
Proti delavskim organizacijam pa
se je postopalo, da se jih oslabi
ter jim odvzame vpliv, katerega
imajo sedaj.

Posebno čudno ni, da se kaže
administracija uslužno kapitali-
stom ter skuša delavskim organi-
zacijam "izdreti strupene zobe".
Komien pa je, ako bi ne bil
tako tragičen, "slučaj", da je
vlada, katero je postavilo delav-
stvo v urad, ona, ki dela sedaj
tlako sovraženega delavstva. Re-
akcionarec Taft se ni upal lotiti
naloge, katero je sedaj igraje
podvelj napredni Wilson.

Težko je najti boljše primere
za brezupnost našega delav-
skega gibanja, kot je ta dogodek,
ki se je završil v času, ko sedi v
kabinetu aktiven unijski mož, v
času, ko se skuša potom industri-
jskih komisij napraviti utis, da se-
di na predsedniškem stoleu po-
osebnjena socialna pravičnost.

Politika predsednika American
Federation of Labor žanje trium-
fe, ki jo pa bodo privedli na rob
propada.

Krvav 1. majnik v Trstu.

O dogodkih, ki so se odigrali
povodom praznovanja 1. majnika
v Trstu in o katerih smo poročali
na prvi strani, piše celovški "Mir"
aledeče:

Do 5000 slovenskih narodno za-
vednih delavcev je praznovalo v
Trstu 1. maj. Po zborovanju so

napravili izpreved po mestu z
lastno godbo na čelu. Lahko se že
dneve in dneve po listih in pla-
katih ščuvali proti Slovence in
zato je imelo tudi njih ščuvanje
popoln uspeh. Nabrala se je veli-
ka množica laške pretepaške dru-
hali, ki je željno pričakovala tre-
notka, ko se vrže na Slovence, ki
bi morali po sprevedu priti mimo.
Ker pa je policija uvidela, da bi
prišlo do strahovitega pretepa, če
bi trile obe masi druga ob dru-
ga, je odredila, da je šel spreved
po Vojašnični ulici na Corso, od-
koder se je potem vrnil po Veli-
kem trgu in po obrežju pred Na-
rodni dom. Tu je pozval dr. Ki-
sovec slovenske delavce, da se
mirno razidejo, nakar se je mno-
žica mirno razšla. Kljub obširnim
varnostnim odredbam je bila na
nogah vsa policija, veliko število
orožnikov in pripravljeno je bilo
vojaštvo, je prišlo po vsem mestu
do krvavih pretepa. V znamenju
laško-nemške sprave je bil najpr-
vo tepen čisto nedolžni Nemec.
Nato je bila napadena slovenska
godba in je bil železničar J. Stoj-
kovič težko ranjen. Hud pretep je
nastal v ulici sv. Antona. S ka-
varne "Stella Polare" so metali
na Slovence stole, tintnike, vse,
kar jim je prišlo pod roko. Na-
ravno, da so Slovence naskočili na-
padalce. Napadeni so bili potem
Sentiakobčani in so tudi na nje
metali iz hiš razne predmete, in
žena laškega trgovca Godnika je
kričala: "Ubijte ščave!" Tu je
bil napaden tudi neki Mirko
Kralj, ki se je rešil le na ta na-
čin, da je ustrelil dvakrat z revol-
verjem. Kaki junaki pa so itali-
janski pretepači, so pokazali, ko
so napadli Slovence s kamenjem,
ki so šli na veselico k Sv. Jakobu.
Ker ni bilo policije blizu in ni de-
lal nihče meje med Slovenci in
Italijani, so navalili Slovenci na
Italijane, da so ti bežali, kakor da
bi jih podil sam abesinski kralj.
Dopolodne so navalili laški divja-
ki na kavarno "Minervo" in na
"Živnostenko banko". Pripravl-
ljeni so bili tudi za napad na "Ja-
dransko banko", a je to pravo-
časno preprečila policija. V vsem
je bilo 9 ljudi precej težko ranje-
nih. Kakor je poročala policija,
je bilo tekom večera dneva areti-
ranih 54 oseb. Od teh jih je bilo
nekoliko izpuščenih, nekoliko jih
je bilo kaznovanih policijskim po-
tom od 1 do 14 zapora, a 15 jih
je stavljenih na razpolago sodi-
šču. Med aretiranci je 20letni Be-
nedikt Pečar, klavirski mizar, do-
ma iz Gabrovice v Istri. Ta je bil
aretiran na Velikem trgu na za-
hvevo večjega števila Lahov, ki so
trdili, da je on z nožem zabodel
19letnega dijaka Pavla Mortera.
Na policijskem komisariatu je
Pečar pošteno priznal, da je res
zabodel onega dijaka z nožem, in
sicer zato, ker je videl, da je Mor-
terra skupaj z drugimi Lahji pre-
tepal nekega Slovence, katerega
katerega pa on niti ne pozna. Ra-
njenelega dijaka Mortera je zasli-
šal preiskovalni sodnik dr. Ulaga.
Rana pa ni posebno nevarna.

Slovenske vesti in dopisi.Sentjur, Kranjsko. — Tem po-
tom poročam žalostno vest, da je
dne 9. t. m. ob deseti uri ponoči
pretrgala nemila smrt nit življe-
nja našemu rojaku Jakobu Zupa-
nu, urarju in izdelovalcu harmo-
nik. Bil je obče priljubljen in
znan pri rojakih daleč naokoli.
Tukaj zapuščala žalujočo soprogo,
v Ameriki pa sina. Bodi mu la-
ka domača zemlja, Sorodnikom
izrekamo naše sožalje. Pozdravi
Louis Okorn.**Stari Lovre.**Odkar sem ga poznal, je bil
vedno enak.

Suhljata, prekomerno dolga
postava se mu je guncala na ši-
kih tankih nogah, odeta poleti in
pozimi v hudo oguljeno črnosiv-
kasto obleko, ki je bila v davnih,
davnih letih ali črna ali temno-
modra. Hlače, rokavi, vratnik,
vse mu je bilo predolgo; zdelo se
je, kakor da bi se bil gospod Lo-
vre nekega poletja čisto posušil
in se skrčil vsled prehude vroči-
ne. Vedno skrbno zapeta sukna
mu je bila narejena na škriec. Iz
enega teh škričev je gledal kos
modrikastega žepnega roba, le-
po pisanega z velikimi rdečimi
pikami in mahal za Lovretom ka-
kor slavnostna zastava. Na dol-
gem shujšanem vratu je kimala
podozgasta, ozkolična glavica, ve-
dno ostržena in obrita. Zagoreli
obraz mu je bil na čelu, okoli oči
in v tankih ust ves preperečen od go-

stih gub; le nadčloveško dolgi

nos je bil navzlic vsem neprili-

kam in viharjem življenja ohrani-

ljal svojo mladeniško gladko ko-

žo, samo da je malce izpremenil

svojo prvotno barvo z višnjevo-

rdečo in so ga nespoštivi jeziki

primerjali papirirani kumari,

precej pesniško navdahnjeni go-

spod Lovre sam pa bujno razviti

nežni roži. Izpod gostih in dolgih

obrv se je bliskalo dvojje še zmi-
raj živahnih in veselih oči prav

židane volje v svet kakor dvojje

čistih oken izpod strehe. Na ovi-

velji glavi je nosil črn klobuček,
ki je bil že tudi tako obrabljenin od slabih vtisov tega nerodne-
ga sveta tako prizadet, da bi gamno trazen človek rad ne zame-
njaj s svojim. V levici je nosilgospod Lovre sivkast parazol, ki
ga je varoval vse štiri letne časevremenskih nezdov, spomladi in
jeseni dežja, poleti solne in po-
zimni snežink; desnice je tiščalpod sukno med prvim in drugim
gumbom.

Gospod Lovre je bil svoje dni

pri vojaki dosegel prvo stopnjo

do vojskovodje. Njegovi pred-
stojniki pa niso umeli prav ceniti

redkih vrlin korporala Lovreta in

tako je s štirimi zvezdami opustil

častihlepne visokoleteče misli in

zamenjal ostro sabljo z bridko

palico. Pretepal je ž njo lepo vr-
sto let paglavce neke na Dolenj-skem in jim utopal skrivnosti abe-
cedne in številke v porede butice.

Večkrat, zlasti kadar se je bil

preveč nalezil zapeljivega evička,
je bil pa s svojo palico revež samtepeškan, in sicer je to vselej pre-
skrbela njegova zvesta zakonskapošast Barba z veliko sprtnostjo
in krepkim povdorkom. Plesesar— ta častni naziv je kaj rad sli-
šal od kmetov — se je bal svoje

močne Barbe kakor eigan dela,

vendar zato ni opustil grešne na-
vadije in njegov nos se je vednolepše razvezal in rdel, kakor se
razvezita in rdi zlahtna vrtna ro-
ža, če jo zalivaš tako vestno inmarljivo, kakor se je zalival žejni
Lovre, včasih s pravimi plohami.Mirno in udano je prenašal hu-
de udarce usode in žene, ki jeimela poleg prekrepih pesti po
njegovi trditvi najdaljši jezik odhrvaške meje noter do ljubljans-
kega Žabjaka. Zakaj je gospodplesesar Barbine talente omejil
ravno do Žabjaka, tega ne ve ži-
va duša; menda je klobasal tako
nemarno tjavendan samo zato, da
bi jezil strogo Barbo in se maše-
val za batine, menda pa je govo-
ril tako tudi zato, ker duševno

obzorje njegove žene ni presegalo
imenovanih mej. Večkrat, kadar
je bila malo boljše volje, se je iz-
govarjal, da je vino najboljši
sredstvo proti mrzlici in griži, in
ji je prigovarjal, naj poskusi tudi
ona to izborno zdravilo, toda Bar-
ba ga je vselej zavrnila tako o-
stro, da je utihnil mahoma in brez
najmanjšega ugovorčka.

Ako tudi je ravnala tako stro-
go in malo prijazno z njim, je

bilo vendar hudo žal, ko mu je

umrla neko jesen.

"Griža jo je in pa mrzlica, mr-
zlica!" je zdihoval in odslej je ševestneje in marljiveje zalival svo-
jo rožo, da bi usel mrzlici in gri-
ži. Zakaj smilil se je sam sebi indo dna duše je bil preverjen, da
bi bila njegova prerana smrt stra-
šna nesreča njegovi šoli in vsejdeželi sploh. Kadar on ne bo več
učil, kdo bo vzgajal take kore-
njake kakor on? Kateri učitelj vokolici se je mogel ponašati s ta-
kimi lepimi uspehi kakor on? Po-
sebnost pomenen je bil na Jurčkain Jožka. Oba ta njegova bivša u-
čence sta dosegla visoki mesti v
beti ljubljani. Jurčka so po-
vzdignili za pisarja pri visoki de-
želni vladi, Jožek pa je lažil nadvse zvišen v imenitni službi zidar-
skega pomočnika po najvišjih
ljubljanskih strehah.Toda svet je hudoben in nehva-
ležen, odkar sta se Adam in Evanajedla prepovedanega sadu. Me-
rodajni krogi so ignorirali izred-
ne zasluge Lovretove palice in ga

pahnili v pokoj.

To je gospoda Lovreta zelo u-
žalilo in uježilo. Ker so mu od-
vzeli pravico paglavce lasati inpretepati, je zlomil v veliki nevo-
lji palico, znak svojega doseda-
njega učiteljskega dostojanstva,in jo vrgel v ogenj. Ker ni imel
nobenih otrok in ker se mu jepristudil kraj njegovega poniža-
nja, je prodal hišico in kar mu jebilo še zapustila Barba ter jo je
mahnil v Ljubljano.Najel si je podstrešno sobico
blizu Grada. Prve dni je taval

nemirno okrog in že mu je bilo

žal, da ni ostal na kmetih. Nena-
doma pa se mu je posrečilo, da jedobil pisarsko službo pri to-
stem in robatem odvjetniku. V

svojem veselju si je kupil na trgu

za staro šaro sivkast parazol. Se-
daj je bil malone zadovoljen; do-
brotna usoda mu je nadomestilaučiteljsko službo in težko pogre-
šano palico. Le eviček je bil v

Ljubljani njemu predrag.

Dolgo si je belil glavo, kako bi

si pomagal, zakaj se vedno se je

bal griže in pa mrzlice. Ljubljan-
ska megla se je zdela njegovemuzdravju zelo nevarna in z neizre-
čeno žalostjo je videl v ogledalu,da je jel njegov nos izgubivati
prej tako zdravo barvo.

V tem obupnem položaju se je

seznanil z drugim pisarjem, z go-
spodom Perolizec. Tudi Peroli-
zee je stanoval v bližini nebeškihzvezd, pod streho. Ko ga je go-
spod Lovre nekoč počastil s svo-
jim obiskom, mu je pokazal svo-
jo "domačo lekarno", namreč vr-
sto steklenice z raznovrstnim žga-
njem. Razodel je strmečemu Lo-
vretu, da je črešnjevec dober zo-
per krč v želodu, brinovce zopervodenico, tropinovec zoper zlati-
co in tako dalje.

Odslej je bil Lovre reden gost

Perolizec. Vsa večer se je pri-
šel zdraviti zoper zlatice, vodenico,
kugo in druge hude bolezni;zlasti rad pa je užival jagodovec,
najboljše sredstvo Perolizečeve a-
poteke zoper mrzlico in pa grižo."Tako je torej gospod Lovre za-
dovoljno in srečno živel v Ljub-
ljani. Njegovemu nosu se je nanjegovo nepopisno veselje zopet
vrnila zdrava rdeča barva. Idili-
čen mir je užival v svoji podstre-
šni sobici, pušil iz svoje dolge pi-
pe, gledal doli na kalno ljubljani-
nico in na uro, kdaj bo čas, daodide k Perolizec. Tam sta pila
vsak svojih par kozarčkov, igrala
domino in se zabavala prav do-
bro.Gospod Lovre je seveda pošte-
no plačal vse, kar je v Perolize-
vi lekarni zapil na svoje zdravje.

Naposled pa ga je obletela srečna

misel in ustanovil si je sam svojo
"apoteko". Zdal sta se prijateljaobiskavala drug drugega in si
krepčala zdravje zdal pri Lovre-
tu, zdal pri Perolizec.Tako so tekli staremu Lovretu
dnevi tihe sreče in zadovoljnosti.Kar pa mu je prišla v roke bro-
šurica, ki so bile v njej popisane

vse hude posledice žganih pijak.

Uboji Lovre se je hudo pre-
strašil; že je čutil vse opisane bo-
lezni v sebi, že so ga tiščala jetrain bolele ledvice ter srce, možga-
ni so se zdeli spredaj od senčnih
že precej omeščani, ves je bil bolan.Se tisti večer je nesel zvezek k Pe-
rolizec in mu prebral ves spis.Tudi Perolizec se je prestrašil.
Sklenila sta obadva, da odslej nebosta pila nobene kapljice več.
Kdor bi se zopet pregrešil z žga-
njem, bi plačal drugemu tolar.Tako sta torej ta večer domi-
nala brez zdravil. Vstrajno sta
krotila poželenje; toda kmalu jejim bilo dolgčas in ločila sta se
prej nego drugkrat.

Ko je prišel Lovre domov, je

vžgal petrolejko, sedel na poste-
ljo in premišljeval. Nič mu ni bi-
lo kaj vse, pogrešal je nekaj.In hudoba, ki ne orje in ne se-
je, temveč le preži, kje bi ulovila
krščansko dušo v past, hudoba je

zapeljala Lovreta, da je šel br-
skati in stikat po svoji omari, kjer
je imel svojo domačo "apoteko".

Tam v kotu je stala dolga, zele-
nasta steklenica jagodovca, ki gaje hranil Lovro zoper grižo in mr-
zlico.

"Ne bom ga, ne!" se je branil

sam pri sebi. Toda že je držal

steklenico za vrat in vrtel zama-
šek med prsti. In hudo ga je

imelo.

"Povoham ga pa vendar lahko
brez greha!" si je mislil. "To memenda ne začene znak. Naj ga to-
re malo poduham!"

Lovre je povohal jagodovec in

nagubnil suhi obraz.

"Lej ga spaka!" je zamrmral.

"Meni se prav zdi, da ima druga-
čen duh! Kaj pa, čisto poseben inčuden duh! Nemara se mi je pa
izpridil? Zdal že ne morem dru-
gačica, pokusiti ga moram, samo

zato, da se pomirim."

Varno je nastavlil steklenico,
zavil oči in ga potegnil.

"A-a! Nič mu ni; dober je

ostal. Griža naj se me ne prime

precej, če ni res prav dober!"

Tako je preudaril žejni Lovre

to reč in postavil steklenico na-
zaj."Pa res!" je premišljeval da-
lje, ko je sedel na postelji. "Zdalje že, kar je! Prelomil sem oblju-
bo! Perolizec bo treba plačati to-
lar; to sem čisto pozabil. Tolar jezapadel! Pa zaradi enega samega
požirka? Komu bi bilo to podob-
no? Kaj se torej še opiram jago-
dovec? Kar po njem! Le pijmoga in smeajmo se griži in mr-
zlici!"

Navzlic lepi obljudi je pil go-

spod Lovre ta večer več, kakor
kdaj prej. Drugi dan mu je šu-
melo po glavi in žal mu je bilo

tolarja. S kislim obrazom se je

napotil k Perolizec. Kar ga je za-
gledal sredi pota. Tudi Perolizec

se je držal klavarno.

"Tu imaš tolar!" je dejal Lo-
vre žalostno. "Nisem se mogel

premagati; pil sem jagodovec."

Tedad se je razjasnil Perolizec

tožni obraz. "Jaz pa brinovce!

Zdal lahko shraniva vsak svoj to-
lar za domačo apoteko. Pojdiva

k meni!"

Tako sta bila obadva židane

volje in se zabavala kakor prej-
šnje večere.

Stari Lovre je povzli še mnogo

jagodovca in se z njim uspešno

bratil mrzlice in griže. Umrl je

za pljučnico.

DOBRO OBSTOJEČA TRGOVI-**NA NA PRODAJ.**

Mesnica z grocerijo po zmerni

ceni v bližini slovenske naselbine.

Vsa pojasnila daje:

E. Thomann,

20 East Jackson Boulevard,

8th Floor, Chicago, Ill.

(18-5 3x v 2 d)

Samo dve leti še.

Spisal Ivan Vuk.

Velik je bil sneg, gaz do cerkve staba, komaj za silo shojena... "Pojdeš pa sama k polnočnici, Nežika", je rekel oče in sedel k ženi.

"Sama!" je vprašala Nežika nekako boječe, a se ni ozrla. V sruu ji je poskočilo in zavrnila kakor od neznane radosti.

"Sama", je ponovil oče in se ozrl na ženo, ki se je naslanjala s hrbtom ob toplo peč. "Glej, mati je danes šele vstala. Kako bi šla v tem snegu in v tem mrazu! Moje noge so pa že stare in kri v žilah shajena. Strah te ne bo; koga tudi... K sosedovim stopi, saj greš mimo in skupaj idite."

"Pa pojdem!" je odgovorila Nežika in pogledala očeta. Zazdelo se ji je, da je na tem osušenem in zgubnem licu skrbi, da v tem glasu, na videz vsakdanjem, kakor božanem. In zabolelo jo je zdaj v duši, ker je bilo poskočilo in zavrnilo njeno sree od radosti.

"Po polnočnici pa se ne mudi in se hitro vrni", je nadaljeval oče. "S sosedovimi se vrni; isto pot imate."

Prikimala je in se zagledala v kot, kjer so stale jaslice. Zvezda je visela nad njimi, pozlačena z zlato peno. Okrog jaslic pa so stali razvrščeni pastirji z ovčami. Nekateri so imeli ovce na ramih, nesoč jih Jezušku, ki je ležal v jaslicah, gol in siromašen, kakor sta bila siromašna roditelja, Marija in Jožef. Zadržal pa se je dvigalo mesto Betlehem.

"V cerkvi so jaslice še lepše", je pomislila Nežika tako na pol, toliko, da se je komaj zavedla teh misli. Zakaj njene misli so se bavile z nečim drugim.

"Ali je prišel domov ali ne?" jo je zaskrbelo. "Sosedova Micika je pravila, da pride in nji je povedala njegova sestra Lizika. Pisal je... Tistile pastirček pa stoji tako nerodno tam, ves na gužen", je rekla z usmni, ne s srecem. Stopila je tja v kot in popravljala pastirčka...

"Če je prišel, pojde k polnočnici", je rekla s srecem in usmni se niso zgnile. "Morda se najdemo na čisti in pojdemo skupaj; nazaj domov."

Poskočilo je v njenem sruu in zavrnilo, a ko se je ozrla k peti, jo je zapelo v lice. Materin pogled se je dotikal njenih lic in tki na sree, kakor da hoče videti tiste skrivne, globoke misli. "Zakaj s sosedovimi?" se je dvignilo v njej kljubovalno in pogledala je skozi okno, kakor da se hoče skriti materinim očem.

"Z Miciko, ki mi je zadnjič pisala in ga vabila..." Stisnila je ustnice in čuden lesk je bil v njenih očeh. Skozi okno so gledale zvezde in zimska noč je iztegala hladne roke. "Saj si mi tudi ti pisala, glej, pa ti je odgovoril! Ali je Miciki odgovoril? V tistem pismu, ki ga je pisal tebi, je pozdravil Miciko. Zakaj bi jo pozdravil v tvojem pismu, če bi ji hotel odgovoriti?"

"Kako sem neumna", je pomislila in stopila od okna. Pogledala je na uro na steni in se začudila: "Enajst je že?"

"Čas bo, da se napraviš", je rekel oče, "in glej, da se ne prehladiš! Dobro se zavij!" Glas njegov je bil skrbeč, mehak.

Kmalu za tem so se tiho zaprla večna vrata...

Sosedova Micika je stopila pravkar od hiše v ozko gaz, komaj shojeno, ko je prišla Nežika, zavita v veliko volneno ruto, belo in lepo pleteno in z židanim robeem na glavi.

"Kakor domenjeno", je vzkliknila Micika in se ni ustavila. "Ali sama?"

"Sama", je odgovorila Nežika. "Oče je ostal doma."

"In mati? Ali ji je bolje?"

"Danes je že vstala... Kaj pa ti?"

"Tudi sama. Drugi so že spredaj, vidiš?"

Tam spredaj v megli je videla Nežika temne sence, ki so se premikale. "Kdo pa je vse tam?"

"Oče, brat in sestra in... uganj, kdo še?"

Obrnila se je sredi ozke poti, da je krilo, dasi je bila podvezana, odmedlo sneg v krogu. Nežika je čutila, da ji sree utriplje, kakor da ga nekaj veže v tesne sponi in lica so ji še bolj zardela.

"No, ne uganješ?"

"Kako bi", je rekla z negotovim glasom, ki je podrtaval.

"France", je rekla Micika in zategnila zadnji zlog. In zopet je

pomedla s krilom sneg v polkrogu.

"Ali je doma", je vprašala Nežika in ni pazila, kod stopa. Tiščalo jo je v grlu. Sama ni vedela, ali radost ali grenkost.

"Danes je prišel. Lepo mu pristopa uniforma. In zvezde ima na ovratniku, na vsaki strani po eno in jabolka na prsih, iz rdečega sukna narejena!"

"Zvezde in jabolka iz rdečega sukna narejena", je ponavljala Nežika in se bolj jo je tiščalo v grlu. "In takega je videla Micika prej, nego ona!" Postalo ji je tako hudo, da bi najraje zajokala.

Razdalja med njima in senca spredaj se je krčila. Očividno so hodili počasneje, da jih Micika dohiti. Nežika je že razločila posamezne osebe. Videla je spredaj, čisto spredaj Francea. Večkrat je zasukal glavo k ostalim, kakor da jim pripoveduje kaj. In tedaj se je v zelenkasti svetlobi zvezd zamoklo zasvetila medena roža na vojaški kapi. In ko je stopil, ne pazec pri pripovedovanju, na stran, v sneg, so se mu zazibala rdeča jabolka na prsih.

"K sosedovim je prišel", je pomislila. "K nam ga pa ni bilo! Pa mi je obljubil, da nas obišče, ko pride na dopust."

"Kaj si tako tiho", je vprašala Micika.

"Ne ljubi se mi novej", je odgovorila Nežika.

"Ne ljubi se ti?... Kaj pa ti je?" je vprašala Micika in se ozrla po strani po Nežiki, kakor v začudenju.

"Zakaj ni prišel k nam?" je mislila Nežika in ni slišala Micikinega vprašanja. V sruu se ji je dvigalo nekaj kakor val in rastlo, rastlo. In ko je obrnila Micika glavo k nji in jo nekaj vprašala, je planilo v njene oči.

"K Miciki je prišel, k tebi ga ni bilo!"

"Zakaj ne odgovoriš?" se je začudila Micika.

"Ali si kaj vprašala?" je rekla Nežika.

"Glej jo", se je nasmejala Micika. "Kakor da bi ne imela ues. Pravim, da nas France od polnočnice pospremi in potem ostanemo nekaj časa pri nas, do jutranje mase."

"Jaz moram domov", je odgovorila Nežika zamolklo in jok ji je bil v grlu. V sruu pa je rekel: "Glej, k sosedovim pojde. K Miciki. K tebi ga ne bo. In vendar je obljubil."

"Daleč nimaš od nas", je rekla Micika, "in če prideš nekoliko pozneje domov, ti ne bodo ničesar rekli. Poveč, da si bila pri nas."

"Ne grem", je odvrnila Nežika in jeza in srd sta ji gledala iz oči.

Kakor da so se zvonovi začeli nad nepričakovano jezo v Nežikinih očeh, kakor da so se začudili, da novej v noči, ko bi na slehernem sruu človeškemu krajeval mir in dobra volja, vstaja nevolja in srd, so se oglasili drugi za drugim od najmlajšega do največjega. Kakor čudenje in vprašanje so bili ti posamezni vzkliki: zvonov, ki so planili v polnoč nadomna in z glasnim krikom, kakor plane človek, nenadoma vzbujen, ter se strnili v skupen klic in peli pomirjajoče in oznanjujoče: Gloria... mir ljudem...

"Se zamudili bova", je vzkliknila Micika in pozabila na osorni Nežikin odgovor.

"Da sva tako pozni", je vzdihnila Nežika in vse tisto, kar je vstajalo v njenem sruu in rastlo in gledalo skozi njene oči, je izginilo. Samo nekaka tiha plahost je ostala, kakor po storjenem grehu, ki se ga človek komaj zavsele potem, ko je storjen.

Zasopli sta prihiteli do cerkve, ko se je izgubil zadnji odmev zvonov.

"Nisve zadnji", se je nasmejala Nežika in lažje ji je postalo. Iz noči so se pojavljale zdaj pa zdaj zapoznele sence, naglo, kakor da se izmotavajo iz nje in izginjale v cerkev. V polnočni temi, razsvetljeni z megleno svetlobo migljajočih zvezd, ki so bile, kakor da se iz večnosti nasmihava nebroj otroških oči, se je zdelo cerkev kakor skrivnosten grad iz pravljice. In sence, ki so izginjale vanjo kakor zakleti duhovi, ki prihajajo, da zborujejo.

In vsakokrat, ko so se odprla cerkvena vrata, je zaskripalo v tečajih težko, vzdihujoče, kakor da je planila iz noči z gnehi obložena duša nespokornikova. Širok, poln val svetlobe je pogledal v noč, kakor oči velikana, hrupno zbujujega.

Skozi srednja, velika vrata sta stopili Micika in Nežika. Na vseh

lesteneh in oltarjih je gorelo nešteto sveč. Po zaduhlem, voščenem zraku je dišalo in legalo na prsa. Po cerkvi pa se je majalo nešteto glav, druga pri drugi, kakor v vetru zrelo klasje na njivi. Blesk sveč je z zamolklim odsevom žarel na svilenih robeih ter se zasvetil tuhtam v različnih barvah, kakor v posmeh nekaterim rmenim, in prekalnatim, katerim so se ponižno majali konci na tilniku, kakor da se zgražajo nad pregrešno razkošnostjo, ki se šopiri nocejo v hramu božjem. A tam v jaslicah leži Izveličar, ubog in nag in zebe ga.

Micika in Nežika sta se prerili skozi moške vrste naprej na žensko stran. Tu sta obstali. Hoteli sta se naprej, bližje oltarja. Ali vsa ta množica žensk je bila kakor neprodren, silen jez. Niti kaplja ne prodre skozi.

"Pa ostaneva tu", je rekla Micika.

"Poleg moških", se je ustrašila Nežika.

"Zakaj ne?" se je nasmehnila Micika in jo pogledala. "Saj je tudi to cerkev."

Nežika se je plaho ozrla na desno, kjer so stali moški. In prešinilo jo je, kakor da se je njene sree dotaknilo nekaj božajočega, gorkega, kakor če se dotikajo ustnice k poljubu. Nič več si ni želela bližje oltarja.

Ponosen, dvignjene glave in z tepo počesanimi lasmi je stal tam France. Ni bil daleč, dosegla bi ga z roko, če bi jo iztegnila. Pod vratom sta se na zelenem suknu belili zvezdi, na vsaki strani po ena. Njegove oči so gledale preko židanih robeev na oltar. Niti trenile niso.

"Lep fant je", je šinilo Nežiki v sree in se razlilo po njenih udih kakor sladek napoj. "Se bolj mu pristaja uniforma, kakor civilna obleka."

Tedaj je v zakristiji zacingljalo, znamenje, da se prične polnočnica. Orglje so zabučale. Najprej z enim, globokim glasom, nato pa z vsemi mnogovrstnimi glasali.

Nežika je dvignila oči in zasepetala:

"V cerkvi sem. Greh je, kar mislim."

Ali ni je bilo sram, ni čutila kesa. Gledala je na oltar, v sruu pa je čutila njegovo bližino in srko ji je bilo.

V težkem ornatu, pretkanem z datom je stopal mašnik k oltarju. Zganilo se je po cerkvi, kakor morje v viharju. Kolena so se sklanjala. Vedno večja gneča je nastajala v zadnjih vrstah. Vedno tesneje so se tiščala telesa drugo ob drugo. Neprodna stena žensk se je pod pritiskom od spredaj, ki so poklekali, umakala nazaj in pritiskala na moške.

"Veseli božič, Nežika", ji je našepetal nekdo na uho, ko je pokleknila in se zgnela na kolena.

"Predzrnež!" je pomislila in ni se ozrla. V sruu pa ji je zavrnilo. Čutila je, da kleči poleg nje on. "V cerkvi, pred samim Bogom me pozdravlja."

A ni se jezila. V sruu ni bilo sramu. Sladkost in dobra volja je domovala v njem.

"Po polnočnici te pospremim, Nežika", je našepetal France. "Počakaj me zunaj!"

Nežiki se je zdelo, da je našepetal skušnjavec. A čudno, ni se ga bala.

"Naj bo skušnjavec", je pomislila. "France je lep fant; po nam ga že iz davna. Naj bo tak skušnjavec!"

"Ali v cerkvi je, Nežika!" je reklo nekaj. "V cerkvi, pred samim Bogom. V hiši, kjer naj vse posvetne misli izginejo in ostanemo ena misel, ki ni posvetna: misel na Boga in molitev naj bo voj pogovor!"

"Res je", je rekla Nežika. — Greh je to."

Tedaj se je France dotaknil njene roke, nalahno, nehoti, kakor je pač to prav lahko v tej gneči. Gorki so bili njegovi prsti in božajoči. Misel na greh je odbežala.

"Kaj je ljubezen greh?" se je začudila in zganila se je pri tej misli, kakor da se je začudila celo tej misli, ki je prišla v njeno sree nenadoma in z jasno besedo.

"Ali me počakaš?" je našepetal zopet France, s šepetom, kakor bi molil. In njegova roka se je zopet dotaknila njene nalahno in nevedoma.

Ni se ozrla. Pred njo je klečala Micika, in kakor da je slišala vprašanje, se je ozrla. Zdelo se je Nežiki, da se je nasmehnila.

(Nadaljevanje v prihod. prilogi.)

Telefon na vlaku.

Zares še samo tega je manjkalo, iz izpopolnjeno je naše stoletje docela! Ubogi naši žive!

To potrpečljivo ozračje! Konec miru je na suhem, konec miru pa tudi na morju. Nekdaj je bila ladja, bržko je odrinila od obrežja na vodovje, brez vsakršne zveze. Nbenih poročil se ni moglo prejeti in ne oddati. In danes! Tam gori med jambori je razpeta antena, in evrvi in praskeče ti tam na vrhu nekaj nepretrgoma, da te bole že ušesa. Ozračje tvori si-leer neviden, a jako močan in zanesljiv most čez neizmerna morská vodovja. Sicer me jezi brezžični brzojav, ali vendar strmim pred njim z visokim spoštovanjem. Namesto da bi bil lahko opazoval v miru mogočnost in kratosoto parnika "Imperatorja" ter smel sanjaje prebiti nekaj ur v naslonjaču na krovu, sem moral venomer čakati brezžične brzojavke za svoj časopis.

Preje ni bilo tako. Imel je človek vsaj med vožnjo mir. Po evropskih železniških kupejih se še more peljati človek mirno, ali v Ameriki tudi na vlakih nisi več varen. Nič več ne moreš nemoteno opazovati mimošvigajočih pokrajin. Amerikanci so prvi, ki so poskusili telefonično vezati hitreči vlak z zunanjim svetom. Vsak hip se lahko odpro vrata tvojega kupeja, kjer se prikaže prijazen mladeček ter ti reče: "Klič Vas telefon!" In to med tem, ko divja vlak s hitrostjo 110 kilometrov po železnih tračnicah proti svojem cilju.

Problem telefonije na vlakih se je dalo rešiti le potom brezžičja. Kajti iz mehanično tehničnih vzrokov je nemogoče doseči potom stičnih loenov, ki se drgnje ob žice, električno zvezo drvečega vlaka z zunanjim svetom. Ob tako velikanski hitrosti, s katero vozijo dandanes brzovlaki, bi se žice pokvarile in potrgale v najkrajšem času. Eter pa tvori vsepovsod nerazrušljiv most. Seveda so aparati, katerih je treba pri brezžični telefoniji, še jako komplcirani. Zato se ni čuditi, da je Evropejci še niso vpeljali po tamonjskih vlakih. Amerikanci so v tem oziru drznejši in naprednejši. Seve je ta zelo dvomljivo, če je ta naprava že dovolj zanesljiva. Kajti brezžični telefon je ena najmlajših iznajdb našega stoletja.

Menda se pač ne zdi nikomur čudno, da se je porodila brezžična telefonija pozneje kakor pa istotak brzojav. Saj je povsem jasno, da je lažje prenašati grobe in natanko določene ritme — Morsejeve znake za črke — kakor pa izredno fine in jako premenljive in najrazličnejše nijanse naše govorice. Sicer pa toza-

devni poskusi niso nič novega. Ze takrat, ko je bil brezžični brzojav še jako mlado in nerazvito dete, se je pečalo s tem problemom. Ali tehnično sredstvo je sedaj povsem drugačno, kakor je bilo pri početnih poskusih. Prenašanje naše govorice brez žic se je poskušalo izprva s pomočjo svetlobnih krogov električne obločnice. V teh svetilkah se proizvajala svetloba potom istomernih električnih tokov. Na prikladen način se je proizvajalo pri tem naglo se pretakajoče izmenične toke, imajo to lastnost, da povzročajo tudi tresaje v ozračju. Vmes se je pritrtilo mikrofone.

Tresaje izmeničnih tokov ne obeti naše uho, ker je njihovo število več tisoč na eno sekundo, a naše sluhalo jih sprejema nekaj spod enim tisočem na sekundo. Na ta način se sliši človeško govorico na telefonskem sluhalu natančno in razločno.

Dasi je ta teorija zelo dobra in pravilna, vendar ni donesla bogve kako posebnih uspehov. Kajti tresaji izmeničnih tokov so nenakomerni in premalo urni in nagli. Pri brezžični telefoniji pa je ravno to najvažnejše, da so prenašajoči tresaji enakomerni in nagli.

Posiljajočo anteno se pritrja navadno na visoke stolpe, a na ameriškem vlaku je pritrjena pod levo podnožnico železniškega voza in se dlje čisto pod dnom. Ker se gotovo gleda na to, da se poslužuje kar najmanjšega frekvenčnega aparata na vlakih, je skoraj gotovo, da se vporabi železniške tračnice v svrhu prenašanja govorice v vnanji svet. Po prevodnikih električnih tokov se pretakajo eterski tresaji lažje in razločnejše kakor po zraku, ki je slab prevodnik električnega toka.

V tehničnem smislu je pot brezžična samo od antene pod vozom pa do železniškega tira. Seveda bodo morala biti mesta, kjer se stikajo posamezne tračnice železničnega tira, zvezana z močnimi bakrenimi žicami, kakor je to že povsod, kjer teko električni vlaki.

Slušala in govorila brezžičnega telefona so slična z onimi navadnega žičnega telefona. V telefonski celici na železničnem vozu sedi mladeček. Na prsih ima govorilo, v katerem je več mikrofonov. In ravno to zadnje jeza brezžično telefonijo jako tipična naprava, ker je ravno potom teh mikrofonov naše govorjenje izrazitejše in razločnejše.

Ker se Amerikanci lahko ponašajo z velikimi uspehi na tem polju, pač ne preteče več mnogo časa, da se uveljavi brezžična telefonija tudi v Evropi.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

"KRACKERJEV" brinjevec je kuhan iz zrelih, čistih, importiranih jagod in se prodaja samo v steklenicah. — Rojaki, varujte se ponaredb in zahtevajte pravi in čisti brinjevec, to je "Krackerjev", znan že nad 20 let. Ako ga Vaš lekarnar ali gostilničar nima v zalogi, se obrnite pismeno na nas.

V zalogi imamo tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKO, kuhana v naši lastni distillery.

Poštna naročila se točno izvršujejo.

Prva Slovenska veletrgovina

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04, ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Odstrani se, smrt!

Življenski vir je najden!

PARTO-GLORY

je življenska moč.

Varuje pred prehitrim staranjem, obdržuje svežo barvo obraza, daje svežo kri, krepi živce, in onemogli ter suhi pridobivajo na teži.

Poboljšajte svoje življenje!

To sredstvo ni samo za one, katerih sistem je od dela, skrbi, življenskih težav, ali boleznih oslavljen, ali katerih živci so vsled razkošnega življenja ali preobilega uživanja alkoholnih pijač oslavljeni, temveč tudi za žene, katere so vsled težkih porodov, nerednega čiščenja ali boleznih v dolnji trebušni votlini oslabele ter izgledajo stare.

MOŽKI IN ZENSKE, KATERI OPRAVLJAJO TEŽKO TELESNO ALI DUSEVNO DELO, BI MORALI RABITI TO SREDSTVO.

Najboljši newyorški zdravniki govorijo o tem čudotvornem sredstvu, katero redi kri ter krepi telo in celokupni organizem.

Prepričajte se in naročite še danes.

Iznajditelj tega sredstva, C. N. PARTOS, lekarnar in kemik, pošlje eno steklenico za \$1.00, pet steklenic za \$4.00. — Pomislite, da se nikdo ni varal v Partola, kri in želodce čistilnih tabletih, in vsak bode tudi Partoglorij hvalil in cenil.

Naročila pošiljajte na:

THE PARTOS PHARMACY, 160 SECOND AVE., New York, N. Y.

Najhitreje in najceneje

pošilja

denarje v staro domovino.

Denarne nakaznice izplačuje c. k. poštna hranilnica na Dunaju.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St.,

New York.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave., N. E.,

Cleveland, Ohio.

Jugoslovenska

Katal. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-ber-ton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGELICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOZEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.

ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva št. 2, Ely, Minn.

JOHN KOVACH, Box 365, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne poš-latve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritož-ba na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se nebo-diralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Okrutnosti v živalstvu.

Se v današnjem življenju zaznamujemo posebno okrutno dejanje 'bestialne'. Ker pomeni beseda 'bestia' divjo zver, zato jo rabimo takrat, kadar hočemo po-sebno poudariti krutost.

To zaznamovanje in pojmovanje je prastaro in čisto naravno. Kajti velik del živali se prehranjuje izključno le z mesom, zlasti takozvane roparice. Celo njihovo življenje je nepretrgana veri-ga roparskih umorov.

Posebne krute ljudi se je prav-rado primerjalo z velikimi roparicami, in sicer s tigrimi in leopardi. Če se jih je hotelo označiti za izredno krvoločne in krute, se je reklo, da so se hranili s krvjo groznih tigrin. To lahko čitamo v pesnikih starega veka. Nemški pesnik Schiller primerja zlobne ženske s hijenami, kar pa je z-zoološkega stališča nekoliko po-nesrečen primer.

Dusi je brezdomno resnično, da so moritve v živalstvu na dnevnem redu, vendar pa še s tem ni povedano, da se more kaj očitati živalim valed njihove krvoločnosti. Naše kazensko pravo izredno zahteva krivdo, s čemer priznava, da bi bil zločinec lahko tudi ne-zločinec, ali z drugo besedo, na-še pravo priznava, da je zločinec moril premišljeno, da je hotel moriti. Pravičnost nam ukazuje potemtakem, da preiščemo in pregledamo živalska dejanja krv-vočnosti stvarno ter se prepri-čamo, more-li živali vedoma in namenovoma, ali iz potrebe in ne-vede.

Nasprotnik živali se bo zgražal že nad našim tozadevnim razmo-tritvanjem samim. Za premišlje-no krutost in krvoločnost zverin-skih živali nam navede naslednje. Roparice ne odvrača ne strah pred smrtjo in ne kriki njihove žrtve od njihovega nameravanega umo-ra. One more šestokrat iz krv-vočnosti in v zabavo. Marsikateri trpinčijo se prej svoje žrtve na grozovit način. Mnoge živali so kanibalske, ki najraje žro svoje mladiče. Celo take, ki se hranijo z rastlinami, more bolne in osta-rele tovarišice, mesto da bi jim stregle in jim bile v pomoč.

So-li utemeljeni ti očitki? In če so, se more potem skledati, da so krute in krvoločne vedoma in pre-mišljeno?

Na vsak način pa se ni pamet-no pričeti zaradi tega, ker se preživljajo živali z mesom svojih tovarišic. Kaj pa naj počne lačen tiger ali volk?

Lakota boli, česar ne ve marsi-kateri velikomesečan. Če so posta-li olikani Evropejci prisiljeni vsled muk grozne lakote, ljudo-žreči, potem je prav smešno, zame-riti kaj takega roparski živali. Tigri in levi se ne morejo hraniti z zeljnatimi glavami ali drugimi rastlinami. Ker jim pa ne pridejo živali prostovoljno v kremplje, si morajo potolažiti lakoto potom

Za jastreba ali sokola je velik razloček, če mora nesti mrtvega ali še plahutajočega goloba. Lahko si predstavljamo ta razloček, ako je gnezdo jako daleč. Saj vle-če orel ugrabljenega čapljjo tudi dvajset kilometrov daleč.

Grozno okrutno se zdi zelo občutljivim ljudem, tudi da prina-sajo roparice svojim mladičem še žive plene v poduk. In če pomisli-mo, da bi nas vlekla tigrinja iz tega namena v svoj breg, nas prav pošteno oblije mrzla zrna po celim hrbtu. Lepo je seve prav-gotovo drugače! Ali ponovno — kako drugače naj podučiti starka svoje mladiče? Ob mrhovini se ne more dajati poduka. V to svrlo so le živa trupla prikladna.

Torej se tudi ti pomisleki in spotikljivi razbirljivosti ni. Ali čujmo nadalje, kakšne grozovito-sti in okrutnosti se še očita živa-lim. "Ali ni že to predržno in o-krutno", sem slišal govoriti mar-sikoga, "da ne vali kukavica sa-ma, ampak znesne svoja jajca v tu-ja gnezda? Mlada kukavica po-mee navadno domače mladiče iz gnezda ter se potem razvija nara-vu vsch ostalih otrok. Pri vsem tem pa ni niti ptica roparica, ka-teri bi se že prej odprstilo tako početje."

Dandanašnje mnenje, češ, da se ravna kukavica pa načelu vetr-njaskih lahkoživeev: "Nam vese-lja in zabave, drugim truda in dela", ne velja nič. Kukavica je namreč doedla nezmožna vzrediti svoje mlade. Če dela že paru pa-sterie, ki sta gibljiva in urna, ve-liko preglavice, da nasitita in vzre-dita samo eno kukavico, kako naj bi potem kukavičji par ki je ve-liko nerodnejši prehranjeval več mladenčev hkrati? Na isti način bi se dalo dokazati po naših poj-mih gozovite muke in strašno tr-pinčenje, katerega morajo trpeti nekatere živali, preden jih pre-magajo njihovi sovražniki in se jih polaste. Zlasti hudo se godi velikim želvam, ki nimajo samo koščenih oklopov, ampak so tudi jako trdožive. Ali kljub temu se jih znajo polastiti njihovi sovra-žniki, namreč velike mačke in div-ji psi, n. pr. adjagi na Sumatri. Na ogromno želvo se pridrvi kar-cela tolpa adjagov, jo zgrabi na vseh dostopnih delih njenega s-trdo ročevino oklopljenega trupa, jo grizejo na nogah in glavi ter prevrnejo z združenimi moč-mi velikansko žival na hrbet. Na-to jo začno glodati na vseh kon-kih in krajih, ji razgrizejo tre-bušne plošče in praznujejo potem ob želvinem črevesju, mesu in ja-jeih svojo krvavo pojedino. Vsa-sih se pripeti, da jim uide ter vsa razmesarjena še o pravem času dospje v morje.

V naravi so večni boji, in boji so ravno tisto sirovo rokolodelstvo, v katerem so dovoljene zvijače in prevare. Vrane izključujejo mla-demu zajcu oči, da ga lažje dobe v svoje kremplje, in kondorji na-tanko preže na v porodnih bole-činah stokajočo oveo, da ji od-vedo potem mladiča.

Posebno grozovit je bojni na-čin pri ribah in plezavcih. Kače starejše svojim žrtvam najprej kosti, ali pa požro tako počasi, da jim njihov plan, n. pr. žaba, še daj časa gleda iz žrela.

Pri žuželkah je takšen bojni način splošen in navaden, samo da ga ne opažamo tako zelo. Zna-no je gotovo vsakomur, da zaple-tejo pajki svojo ulovljeno žrtev v svoje pajčevine ter ji šele po-tem izpijo kri. Mravlje se kaj-rade spravijo na velike živali, pri čemer pa se odigravajo stra-hovite borbe. Velike gosencice se branijo skoraj več kakor četr-ture preden podležejo. Tudi na-kače se vržejo z vsro srditostjo, seveda traja tu boj še veliko delj časa. Splošno je znano, da pomo-re čebele meseca avgusta vse tro-te. Seve tega ne store iz krvoloč-nosti, temveč iz bojazni, da ne bi imele dovolj prehrane čez zi-mo.

Zlasti okruten se nam zdi na-čin, kako se nekatere živali zalo-že s hrano. Srakoper nabode na-vadno ulovljeno žuželko, ribe, gašarice in ptice na trne, dihur pohabi žabe in krt naredi z gli-stami ravnotako. Gosencarica znesne jajca v gosencih, katere potem požro polagoma mlade za-lege ob živem telesu, druge ona-mijo svojo žrtev ter jo vlečejo svojemu potomstvu v hrano.

Za sočutnega človeka je to kar naravnost gnusno. Toda kljub-te-mu mora priznati, da je tako po-četje neizogibno. Pomorjene ži-vali segnijo in take so nevtitne.

Brezsrčne stariše se prav rado primerja vranam. Toda tako pri-merjanje je krivično in dokazu-

je popolno nepoznanje živalske-ga življenja.

Kakor skoro vse ptice so tudi v-rani izborni in požrtvovalni sta-riši. Seve traja to le toliko časa, dokler potrebujejo mladiči po-moči. Ko odrastejo, naredi z nji-mi stariši ravno tako kakor pti-ce-roparice, štoklje in druge. Zapode jih od sebe. Vzrok temu je čisto priprosto. Na gotovem kraju se more preživljati samo en par. Vsak drug tovariš velja za konkurenta. Ko odrastejo mladiči, so tudi konkurentje. In samo zato jih preženo stariši iz tistega kraja.

Ujete ali pa udomačene živali se večkrat pokažejo z jako grde-plati. Tako požro dostikrat svi-nje svoje mladiče. Tu pa gre za nenaravne razmere, v katere je prisilil človek živali. Zato se jim ne sme zameriti njihovega po-četja, ker se kaj takega še nikoli ni opazilo n. pr. pri divjih mr-jasch.

Med ribami, plezavci in žužel-kami pa je kanibalizem nekaj čisto navadnega. Šeuke in kro-kodili kaj radi požro svoje mla-diče. Skorpijoni in tudi mnogi pajki takoj po sparjenju svoje zakonske polovice. Tudi mla-di-če doleti pogosto enaka ljubezni-vost njihove matere.

Nikakor pa ne smemo presoja-ti tega skozi majhno okence kul-turnega človeka. Kanibalizem je namreč z ozirom na velikansko razploditev in razmnoževanje o-menjenih živalskih vrst nara-vnost velika dobrota. Saj nam še tako preostaja več kakor preveč eksperimentov vsake vrste.

Pri sesavcih in pticah, ki se opaža kanibalizma skoraj prav nikoli. Podtika se ga medvedom, volkovom, lisicam in njedam. Če izločimo slušanje ujetja, potem vidimo, da požre volk le ob naj-hujši lakoti svojega slabotnejše-ga tovariša. Mnogi ljudje bi ob-enakih okoliščinah tudi ne ravnali drugače.

Po nepotrebnem davijo in mo-re le nekatere vrste živali. Te so kune, pume, jagvarji, leopardi in še nekaj drugih.

Vedoma izvršenih krvoločno-sti v živalstvu ne priznavam prav čisto. Prisajal bi jih morda samo onim živalim, ki rade dražijo in so najpremetnejše. A teh je zelo malo. To so opice, mačke, papige, vrane in nekaj ptič ropar-ice. Srake baje dražijo prepelice do smrti iz same okrutnosti. Opice tako rade dražijo, da jim prav rad prisojam premišljeno in zavedno okrutnost.

Toda izjeme so še vselej potr-jevale pravilo. In to pravilo se glasi, da žival ne pozna premi-šljenosti in zavednosti ob svoji krvoločnosti in okrutnosti. Seve

* Kanibalizem = ljudožrstvo (pri ljudeh). Pri živalih pa je lastnost, da žre druga drugo iste-ga razreda: Samec samico, star-ka svoje mladiče itd.

pa ni to zato tako, ker so prija-telji živali mnenja, da je žival boljša od človeka. Pač pa ni ži-val vedoma in prenašljeno krv-vočna, ker je preneumna za kaj takega. Da delajo ravno najpa-metnejše izjemo, potrjuje to dej-stvo resničnosti in pravilnost na-še gornje trditve.

Ker je človek pametnejši in ra-zumnejši od živali, je tudi nje-gova okrutnost hujša in zlobnej-sa. Saj samo človek lahko pose-ka in postrelja vse, kar mu pri-de pod meč in pred puško, in sa-mo on se zabava ob različnih kr-vavih igrah, kakor so to gladi-jatorski boji, bikoborbe in mno-go enakih modernih predstav, in to iz gole krvoločnosti.

Raznoterosti.

Zasluzena kazen duhovnika.

Iz Rima poročajo: V Piacenzi je garnizijski poveljnik, general Vinal, spodil iz službe vojaškega kaplana v bolnišnici z imenom Zecca. Tudi ravnatelj bolnišnice je bil discipliniran. Neki bolan vojak je izpil pred kratkim ko-zarec fenola, ki ga je strežaj pri-pravil za medicino. V velikih mu-kah je vojak čez par minut umrl, ne da bi se pojasnilo, če je izvr-sil samomor. Kaplan pa je trdil, da je vojak izvršil samomor in ga ni hotel eerkeno pokopati. Poveljnik je pa to smatral za kr-šitev dolžnosti ter odsvolil ka-plana.

Ženična ponudba z brezličnim br-zojavom.

Znani raziskovalec južnega le-denega morja dr. Mawson, ki se pred kratkim vrnil s svoje uspeš-ne, toda zelo nevarne ekspedici-je kot edini še živ član, se je o-ženil z gospodično Departovo, hčerjo lastnika premogokopov. Svojo ljubezen je odkril ter pro-sil za roko potom brezličnega br-zojava s konca južnega tečaja. Z nevesto se je seznanil pred svo-jim odhodom. Sredi grozečih ne-varnosti, ledu in snega je poslal grozeče besede ljubezni — roman-tika dvajsetega stoletja — v do-movino, kjer so nasle srčni od-mev.

Promočenje umrlega kardinala Koppa.

Sedem milijonov mark premo-ženja je zapustil nedavno tega um-rli kardinal Kopp. Zapustil je raz-en nekoliko legatov vse svoje premoženje stolnemu kapitu. — Kardinal Kopp je bil, predno se je posvetil duhovskemu stanu, re-ven telegrafski pomočnik, ki te velikanske svote gotovo ni pode-doval. Te lepe denarce si je pač v času svojega dušnega pastir-stva prihranil. Da pa je to mogel, je moral imeti naravnost sijajno plačo. Po vzoru svojega Gospoda torej ni ravnal, ker ta ni imel prostora, kamor bi bil položil svojo glavo. Vreden služabnik in namestnik Kristusov!

Za smeh in kratek čas.

Na deželi.

Krčmar: Fantje domov, poli-ejska ura je!

Fantje: Mi se imamo še nekaj pogovoriti.

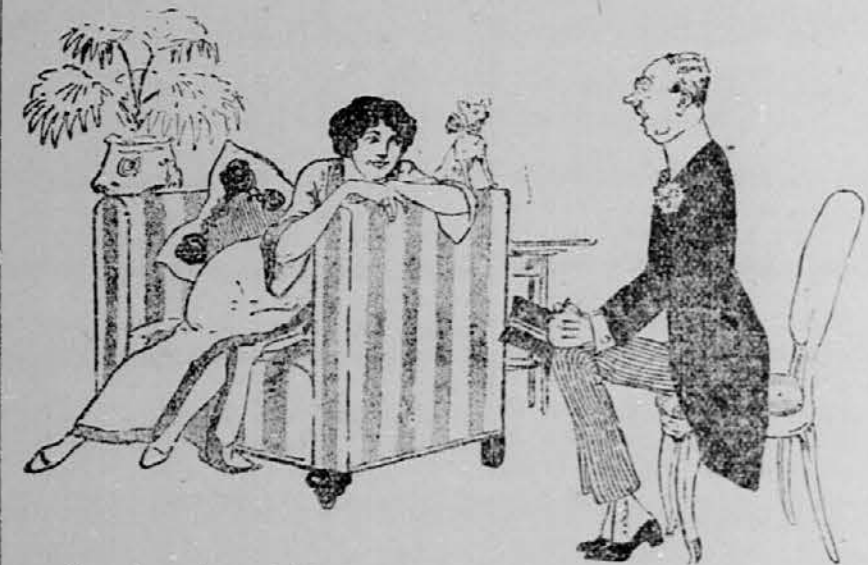
Krčmar: Nič, nič; vsak naj da drugemu še eno za uho, potem pa — spat!

Izgovor.

Sodnik: Zakaj pa niste takoj oglasili konkurza, ko ste spozna-li, da vaša pasiva presega jo ak-tiva?

Toženeec: Oprostite, takrat kon-kurza nisem mogel oglasiti, ker sem bil popolnoma hripav.

ZAGOVORIL SE JE.

Ona do grla zadolženemu baronu: "Ali gospod baron, sem-li razno jaz tista, ki je za Vašo življensko srečo neobhodno potreb-na?"

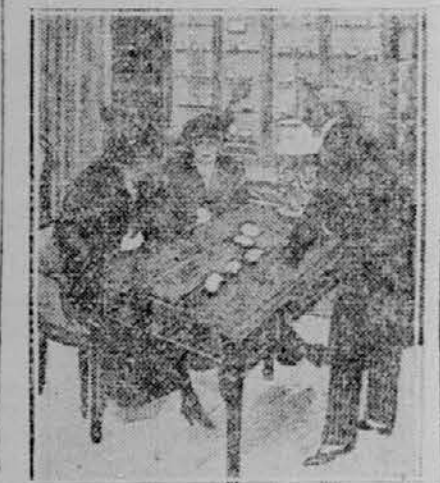
"Na vsak način, milostiva. To ni samo fraza. Vse sem že — preracunal natanko in premišljeno."

Slabo.

— O, Janez, ti si pa v nedeljo popoldne sosedovo kuharico iz vode potegnil. — Ali si kaj do-bil?

— Da — nahod!

Pri juvelirju.

"Po čem naj izpoznam, da ni-so ti biseri ponarejeni?"

"Po ceni, milostiva."

Krcfast lovec

je prišel k zdravniku in mu poto-žil svojo bol. Zdravnik mu je sve-toval odstranitev krofa. To pa je lovec zelo pogrelo. "Kaj, jaz naj ga dam proč? Moj oče, moja mati, moj stari oče, moja stara mati in kar jih bo še za menoj, vsi so in bodo imeli krof in stari so posta-li!" tako je pravil mož. "Krof mi je nekaka legitimacija. Če se namreč komu predstavim, ve do-tičnik takoj, da sem iz sosedne dežele. Če se preveč napijem, mi krof potegne ves alkohol iz gla-ve; če sem pa slabo razpoložen, je le treba, da me žena malo po-čehla po krofu in slabe volje je konce. Če me žena hoče poljubiti, ne doseže mojih ust, ker je bolj majhna; kar na krof mi pritisne poljub in to me neznansko elek-trizira. Teh občutkov vi niti ne poznate. Prepričan sem, da bi se mi izneverila žena, ko bi po tri-desetih letih prišel brez krofa do-mov. In brez krofa pri nas človek tudi kredita nima. Pri lovu pa mi je krof naravnost neobhodno po-treben in ker ga imam k sreči na desni strani, pritisnem puško ob krof — glavo na krof — kroglica odleti in gams — v pečine zbeži."

Pripateljica živali.

"Sto strel! No zdaj pač zasu-ži pinč, da se ga našeska pošte-no. Medtem, ko sva bila v gledi-šču, je požrl skoraj polovico ču-nate za jistine."

"Ali Hinko! Enkrat se mora pač tudi on naživeti!"

Samec in zakonec.

Samec: "Jako me veseli, da se mi ni treba izgovarjati, kadar pridem takole pozno domov. — Kaj pa porečeš Ti svoji ženi prav-zapravi!"

Metla.

Žena: "Tu nekje mora biti ti-sto mesto, kjer sva se bila zfro-čila?"

Mož: "Tamle je!"

Žena: "Po čemu ga izpoznaš?"

Mož bojuje: "Po tisti-le svaril-odleti in gams — v pečine zbeži."

DOBER SVET.

Student Cop: "Povejte mi, gospod doktor, kaj naj storim — zjutraj vstajam tako neznamo težko!"

Zdravnik: "Hodite zvečer nekoliko lažji v posteljo!"

Slovenska unijska TISKARNA

Rojaki in društveni tajniki, ali pa-zite, da so vaše tiskovine vedno na-rejene v unijski tiskarni? Naša tiskarna je popolno založena z najbolj modernimi črkami, okraski in z vsem tiskarskim materijalom in je največja slov. unijska tiskarna.

NAJNIŽJE CENE

vsem tiskovinam za vsako društvo, trgovca ali posameznika računamo vedno pri nas.

GARANTIRANO DELO

da ste zadovoljni s tiskovino in da se izdela natančno, kakor želite. Predno se obrnete kam drugam, pišite k nam po cene za vsako tiskovino, ki jo po-terujete. Pri nas je vedno ceneje.

CLEVELANDSKA AMERIKA

Najstarejši slovenski dvotednik.

6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Konkurz — draginja. Iz spodnje Šiške poročajo: 25. aprila popoldne je zaprl svojo trgovino Simončič na Celovški cesti (v hiši župana Seidla). Ponudil je poravnave: 70%. Upniki so z ozirom na znatna pasiva sprejeli ponudbo, nakar je stari Simončič prevzel trgovino in izplačal vse upnike. Sedaj je lastnik trgovine stari Simončič. — Znak krute dobe. Na občinski deski je vsak dan polno dražbenih oklicev: prodaja strojev, stolov, podob itd. — Moka se draži, najlepša 0 je povsod po 44 vin., in bo še dražja, ker stane na debelo že danes 100 kg K 42.50. — Stanovanja za 1000 K. — Spodaj prevladuje davek na svoje stranke. Med ljudstvom ni sliki nič drugega kot glasno godrnjanje zoper neprestano naraščajočo draginjo.

Vozna brzina osebnih vlakov na dolenski železnici (proga Ljubljana—Novo mesto) se je od dne 1. maja t. l. naprej povečala od 30 na 45 kilometrov na uro. Vseled tega občinstvo opozarjajo na večjo previdnost pri prestopanju tirov, kojih prehode ob prometu osebnih vlakov nadzoruje železniško osebje.

Hitrost brzjava. V Ljubljani je nekdo oddal na pošti ob 4. popoldne brzjav; naslovnik v Brezicah pa ga je srečno prejel drugega dne ob 9. popoldne, torej ob času, ko bi bil prejel tudi navadno pismo. Čemu so brzjavili?

Baron Schwarz gre letošnji jesen v "zasluženi" pokoj, pa se nastani v Ljubljani. Na Seunigovem svetu ob Nunki ulici namerava kupiti stavbišče, kjer si bo dal sezidati vilo. "Zarja" bi rajše videla, da bi se možak preselil med svoje Tirolece, ker ne mara, da bi Schwarz in dr. Sušetiš tudi še za naprej skupaj "eruharila" v Ljubljani.

STAJERSKO.

S seje trbovelskega občinskega odbora. Župan poroča o predlogu obč. svet. Sitterja glede užitnine, obč. doklad na meso, slanino itd. Razkuževalcu Ceparlinu se nakaže za časa epidemije 90 K mesečno. — Obč. svet. Roč poroča o prošnji Hranstičanov za namestitev drugega pismonoše. Sklene se energično nastopiti pri poštini direkcijski za hitro rešitev te zadeve. Župan poroča o izolirnici. Sklene se, da se najame začasno zasebna hiša. Sedanja izolirnica se naj poveča. Napravi naj se načrt. — Ogledevalcu mlčičev Ličerja se dovoli 100 K za ogled v Hranstniku. Redarju Pirnatu v Hranstniku se služba s 1. majem odpove. Redarju Erzenju se da odškodnina 10 K mesečno za dela, ki jih mora opravljati, dokler bo v Hranstniku samo en redar. — Pisarju J. se zviša plača od 80 na 100 K mesečno. — Nato odobri obč. odbor računski zaključek občinskega milnina: Dohodki 346 K, izdatki 189 K 32 v, prebitke 156 K 68 v. — Predlog odb. Gričarja, da naj cestni odbor natančno pregleda občinske ceste, se sprejme. Račun kemične tovarne za napravo električne luči in instalacije 4 svetilk v znesku 1005 K se odobri. — Sodrug Sitter predlaga: Okrajnemu glavarstvu se pošlje predlog obč. odbora, da naj veljajo tri cene za meso, in sicer od K 1.20 do K 1.40. Mesar Lager govori nekaj o nemogućnosti treh cen, končno pa glasuje sam za predlog Sitterja. — Predlog za ustanovitev mesta tretjega duhovnika in za letni občinski prispevek 100 K k temu mestu se na predlog župnika Časla odkloni. — Sitter predlaga, da naj razmotriva občinski odbor vprašanje o napravi občinskega kinematografa; izvoli se je odsek, oz. pripravljajni komite. — Obč. svet. Heutmann predlaga, da naj se škropi po leti večkrat ceste z vodo, da se odpravi prah; sprejeto.

PRIMORSKO.

Nagla smrt. V Vrtovinu so našli mrtvega poleg svojega pluga ležati nekoga Jožefa Čermelja. En vol je prišel sam domov. Domači so slutili takoj nesrečo in so hiteli na polje. Našli so Čermelja mrtvega. Zanimivo je, da je ta mož par dni prej nosil k pogrebu ponesrečenega hlapca Čermelja iz Ustij, ki je umrl pod vozom. Sedaj počivata drug poleg drugega.

Nesreča. Deček Alojzij Šega v Grahovem se je igral v kuhinji s kosom kruha. Naenkrat je prišel domači pes v kuhinjo in hlastnil no kruhu. Deček se mu je umaknil, pri tem je zvrnil lonec z vročo vodo ter se tako poparil, da naslednjega dne umrl.

Slovenska šola v Kopru.

Slovenska šola v Kopru. S premetitvijo učiteljskega iz Kopra v Gorico je bila opuščena tudi slovenska ljudska šola, ki je bila spojena z omenjenim učenim zavodom. Sedaj vzdržuje v Kopru svojo ljudsko šolo družba sv. Cirila in Metoda. Ker je slovenskih otrok v Kopru vedno več, bi bilo zelo potrebno, da se ta šola popolnoma podpravi. Ker imajo zlasti slovenski pazniki koprške kaznišnice veliko šoloobveznih otrok, se tudi justično ministrstvo za zadevo zelo zanima. Največji nasprotnik slovenske šole v Kopru je poreški deželni odbor, ki se rajši zavzema za nemško ljudsko šolo v Kopru. Ministrstvo za uk in bogostanje še ni zadevo rešilo.

Končana stavka z velikim uspehom. Po večkratnih pogajanjih med kovinarsko organizacijo in vodstvom ladjedelnice "Cantiere navale Triestino" v Trzinu (Monfalcone) se je dosegel sporazum in stavka vrtačev je končala 27. aprila, in sicer z velikim uspehom delavcev. 20. aprila sta intervenirala zastopnika kovinarske organizacije sodruga Chiussi in Mihever, s katerima je šla tudi deputacija vrtačev, pri vodstvu ladjedelnice. Vodja ladjedelnice Tedeschi se ni hotel ukloniti, pač pa je skoval prav imenitno: Akordni zaslužek je zvišal pri vseh tistih delih, ki pridejo v delo enkrat v letu, in sicer kar za 50%, zaslužek pri delih pa, ki se vedno delajo, je reduciral za 50%. Ko pa je vodja Tedeschi videl, da v vodstvu kovinarske organizacije ne sede sami bedaki, da so izsledili njegovo sleparstvo in pokazali skrajno odločnost, ko bi 27. apr. ne šli vrtači na delo, bi se morala ladjedelnica zapreti, zato se je udal Tedeschi in podpisal tarif, kakor ga je bila sestavila kovinarska organizacija. S tem se je zaslužek vrtačev povečal za 30%. Delavci, ki delajo na vojnih ladjah za kitajsko republiko, dobe še posebej 10% povišja. Kadar bo vse delavstvo spoznalo koristi strokovnih organizacij, tedaj bo tudi milijonskega profita nekoliko več deležno. — 29. aprila jutraj je zastavkalo v Trzinu 700 delavcev "Adriawerke". Vzrok stavke je v tem, ker je ravnateljstvo odpustilo 30 delavcev, ki so izkladali premož in ki niso hoteli zaradi prenizke mezd delati dalje. Zato so zastavkali še drugi delavci. Stavkujoči delavci so priredili 29. apr. popoldne demonstracijo po Trzinu.

Tele z dvema glavama. V Velikih Munah pri Podgradu je izlegla neka krava tele z dvema glavama. Glavi sta bili popolnoma pravilni, samo da sta bili tako zrasli, da je med levim očesom ene glave in desnim očesom druge glave 4 cm razdalje. Tele je dne 27. aprila poginilo.

V smrtni nevarnosti. Sinova nadvojca Jožefa sta te dni s svojim vzgojiteljem stotnikom pl. Kratochwilom napravila izlet na Bratonske otoke. Ko sta se vračala na parobrodu "Kiralj" v Reko, se je pripetil kratki spoj, vsled česar bi bil parobrod s temi skoraj 300 trčil z drugim parobrodom. Šele zadnji trenutek se je nesreča preprečila.

Iz Opatije. Nemški princ Joachim, sin nemškega cesarja, se je več časa mudil tu, nakar je odpotoval na Nemško.

Prčepci v Trstu. 20letni težak Atilij Roman in 36letni Fr. Storchio sta se v neki gostilni skregala. Pri prerekanju sta se oba na raznih mestih života ranila z nožem. — Na zdravniško postajo je prišel 27. aprila jutraj 31letni težak Ivan Rossi in prosil zdravnika, naj mu obveže več ran, ki jih je zadobil v nekem pretepu ponoči v neki gostilni v starem mestu. Zdravnik je konstatiral, da ima dve globoki rani na prsih, prodirajoči do droba ter dve lahki rani na obeh rokah. Rossi ni hotel povedati, kdo ga je ranil. Prepeljali so ga v bolnišnico.

26letni magistratni uradnik Evg. Golob je oddal 27. apr. ponoči v pijanosti v starem mestu v neki zloglasni hiši na mehanika Avg. Bergerja dva strela iz browninje. Prvi strel je svoj cilj zgrešil, drugi pa Bergerja lahko ranil na glavi. Goloba so aretirali ter oddali sodišču.

Grczna nezgoda na delu. V bližini slovenskega kopaljšča Grljan pri Trstu kopljejo delavci rov za polaganje vodovodnih cevi. Svet je zelo kament, zato ga večkrat razstreljujejo z dinamitom ter kamenj potem odvažajo proč. 29. aprila popoldne sta valila Matej Bogatec in Fran Purič, oba iz Sv.

Križa, deset stotov težko skalo. Pri tem je jima spodrsnilo ter je Bogatec prišel pod valečo se skalo. Ves prestrašen je začel klicati Purič svojega tovariša, ki mu je po mirno odgovoril: "Tukaj sem!" Na Puričovo vprašanje, če ga kaj boli, mu je odvrnil: "Se ne vem. Samo v desni nogi me boli." Purič je odvalil skalo in v veliko presenečenje zagledal, da Bogatec manjka desna noga. Bogatec so za silo obvezali in odpeljali v vlakom v tržaško mestno bolnišnico. Bogatec je star 54 let in oče več nepreskrbljenih otrok. Delavci so pozneje našli nogo svojega nesrečnega tovariša, ki je bila še v čevlju.

Vlcm v blagajno vojne ladije. V noči od 27. na 28. aprila je nekdo navrtal blagajno vojne ladije "Panther", ki se nahaja zadnji čas v tržaškem doku in svrhu popravne. V blagajni se je nahajalo okoli 35.000 K. Od te svote se je pa vlomilec zadovoljil z zneskom okoli 900 K, katerega so potem našli na nekem prostoru skritega. Kot osumljenca so aretovali nekoga strojnega podčastnika in ga oddali v mornarično kaznilnico.

KOROŠKO.

Zlobneži. V slovenskem hotelu Trabesinger v Celovcu pobijejo neznani zlikovci ponoči vedno šipe. Sedaj razglasa uprava hotela, da plača omenim, ki zamore dati sigurne podatke o tem zlikoven, 50 K nagrade.

Nagla smrt. V St. Vidu ob Glini je bil v službi nekega špediterja 40letni hlapec Ivan Löcher. Tedaj se je ta večkrat pritoževal, da mu je slabo in da ga boli glava. 25. apr. je prišel popoldne domov ter rekel, da mu je zopet slabo in da najbrže zadnji dan dela. Nato je šel na stranišče, kjer so ga pozneje našli mrtvega. Löcher je bil notorični pijanec ter bo obdukcija pokazala, kaj je vzrok njegovi smrti.

Predzren vlcm. V noči od 25. na 26. apr. je izvršil v Celovcu na Kolodvorski cesti dosedaj še neznan vlomilec silno predzren vlcm. Iz izlozbe trgovca z orožjem Frana Kaiserja je ukradel tat dve pištoli-repetirki v vrednosti 52 K. Tat je prestrigel z žičnimi škarnjami žične mreže na zaprti izlozbi, nato pa ubil še 6 mm debelo izlozbeno okno ter odnesel svoj plen. Čudno je, da ga ni na tej obljubljeni cesti nihče zalotil in da se ni slišalo nič, ko je moral pri svojem "delu" vendar povzročiti precej šundra in živneta.

Pčzar. Iz Sv. Martina poročajo, da je na posestvu Ivana Möllerja izbruhnil požar, ki je uničil radi pomoči sosedov samo svinjake. Škoda znaša okoli 300 K, vendar je Müller deloma krit z zavarovalnino. Vzrok požara ni znan.

Hranilne knjižice izginile. V Volšperku je ukradel neznan tat posestniku Ivanu Lubi iz zaklenjene omare hranilnične knjižice z nad 2000 K vloge. O tatu nima jo še nobene sledi.

Železniška nezgoda. 25. apr. je imel osebni vlak iz Trbiča precejšnjo zamudo. Vzrok je bil ta, da je pri južnem izhodu iz dolgega karavanskega predora trčila neka lokomotiva v tender druge lokomotive, vsled česar je ta skočil s tira. Iz Beljaka je prišel na pomoč pomožni vlak.

Arctacija. Iz Zg. Dravograda poročajo, da je orožništvo aretiralo 27. apr. nekega 24letnega fanta radi vlačuganja. Fant ni imel pri sebi nobenega izkaza, govori stajersko narečje ter je imel na sebi artilerijske vojaške hlače in erarične čevlje. Fant pravi, da je rojen nekje v Švici in tudi tjakaj pristojen. Domneva se, da je ušel pri kakem avstrijskem vojaškem oddelku.

Nezgod. 27. apr. je šel učenec Hugon Urbas po Šentvidski cesti v Celovcu, ko mu pridvi nasproti avtomobil. Dečko se ni mogel ob pravem času izogniti avtomobilu. Pri padcu k sreči ni dobil hujših poškodb, razen da si je na nekaterih krajih odrl kožo. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico, kjer so ga za silo obvezali, nakar je šel deček sam domov. Kakor se je dognalo, ne zadene šoferja avtomobila pri nezgodi nobena krivda.

Kder drugim jama koplje... V Beljaku sta hotela napasti dva obrtna vajenca ob 8. zvečer svoje součence ter sta v to svrhu vzela s seboj močan kol. Ko sta svoje součence zagledala, spustila sta se proti njima, a neki kovaški pomočnik je enemu vzel kol ter ga pošteno naklestil, tako da je napadalec padel. Na tleh je dobil še več krepkih sunkov, nakar so njegovi součenci odšli. Njegov to-

variš pa je že preje pobegnil, ko je videl, da bi tudi njemu slaba predla. Ranjenca so prepeljali na policijsko stražnico, kjer je zdravnik konstatiral, da so poškodbe le lahke. Ranjenca so oddali v domačo oskrbo, o celi zadevi pa se je napravila ovadba.

Razne zanimivosti.

—o—

Pogreb v zrakoplovu.

Pred kratkim je umrl eden izmed najbogatejših Rusov, Ivan Soponovski. Vse svoje življenje je bil čudak in čudak je hotel biti tudi po svoji smrti. Ko je bil še živ, ga ni mogel nihče pripraviti, da bi se poslužil umetnega prometnega sredstva. Avtomobil je smatral za smrtnevarno, zrakoplove pa še bolj. Njegovi dediči so bili vsled tega precej iznenadeni ko so brali v njegovi oporoki klavzulo: "Zapuščam 200.000 rubljev omenim, ki prepelem moje truplo z zrakoplovom na pokopališče." Začetkoma so pač dediči mislili, da ne bo človeka, ki bi ta denar zaslužil. Toda komaj je bilo znano to določilo oporoke, se je oglasil neki mlad ruski zrakoplovec, Mihael Posov, ter izjavil, da je največjim veseljem izpolni omenjeno željo ranjkega. Naložil je krsto z mrličem na svoj bioplan ter se dvignil v zrak. Tako je mrtvi Ivan Soponovski napravil polet v zrakoplovu, ki za njega pač ni bil nevaren. Ko se je Posov spustil na tla, bi se kmalu ubil. Vendar pa je dobil za ta moderni pogreb 200 tisoč rubljev.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam društva "Slovenski Bratje" št. 23 S. D. P. Z. v Coketon, W. Va., da naj do časa pošiljajo svoje asesmente in da naj me do časa obveste o potnih in prestopnih listih ter certifikatih. Večkrat dobivam pisma šele teden dni po seji, v katerih me vprašujejo člani, koliko da imajo za plačati, oziroma me prosijo drugih pojasnil. S tem mi napravljajo veliko dela in vsakovrstnih sitnosti. Da imamo sejo vsako zadnjo nedeljo v mesecu, si vendar lahko vsakdo zapomni. Nadalje tudi naznanjam, da je vsakdo suspendiran, ki ne plača za en mesec asesmenta. Mesečne pristojbine pošiljajte naravnost meni, ker če jih pošljete komu drugemu, nisem odgovoren zanje. V slučaju, da ne morete poslati meni, pa pošljite svojemu zaupnemu sobratu in stvar je rešena. Če boste upoštevali vse gori omenjene določbe, bomo zamogli tudi naprej tako, ali pa še boljše napredovati kot smo dosedaj. Z bratskim pozdravom Joseph Russ, tajnik. P. O. Box 188, Thomas, W. Va.

NA PRODAJ.

TRGOVINA z vsakovrstnim blagom in grocerijo na debelo v slovenski naselbin se proda radi odhoda. Po podrobnosti pišite na: Trgovina, % Glas Naroda. 82 Cortlandt St., New York City. (22-26-5)

PRIPOROČILO.

Rojakom se priporočam za vezanje knjig. Izdelujem in prodajam vsakovrstne usnjate denarnice. Imam angleške žepne koldarje. Jaz sem edini slovenski knjigovez v Ameriki.

Alois Gregorin,

20 Judge St., Brooklyn, N. Y. (25-10 1x v t)

ZASTONJ.

Pošljite svoje ime in naslov in mi vam pošljemo 5 krasnih razglednic zastonj. Pišite na: Pescia & Co., 1328 Broadway, New York City. (29-4-29-5)

ROJAKI POZOR!

Kje sta ANTON TRUNKEL in JANEZ VENONE? Bila sta v Newburgh-Cleveland. O. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da mi naznani, ker mi še nekaj dolgujeta. Najboljše je za nju, da se sama javita.

John Terlep,

245 Sider St., Manistique, Mich. (23-26-5)

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda" SKOZI ŠTIRI MESECE.

"Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važneje vesti vsakega dne. Visti iz stare domovine in zanimive povesti.

Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

NA PRODAJ

40 akrov obdelane zemlje, hiša s 4 sobami in betonirana klet 16x24x6 1/2, vse ograjeno. Šola na vogalu. Svet je ravan, v dolini, zelo rodovitna. 1 akor gozda. 8 milj od Cadillac. Zveza po državni cesti. Prodajam po \$35 akor; Ena tretjina naplačati in ostanek na lahke obroke. Naslov:

Davis Davidson, 601 Bond St., Cadillac, Mich. (13-5-13-6 v d)

POZOR FARMERJI!

Slovenec, star 28 let, želi dobiti stalno službo na farmi; sposoben je za vsa dela, bodisi poljedelstvo, vrtnarstvo ali sadjerejstvo, sploh vsa dela. Naslov je: John Drašček, 319 Jefferson St., Brooklyn, N. Y. (23-25-)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Mr. Alojzij Gregorin, stanujoč v Brooklyn, N. Y., 20 Judge St., mi je vezal več knjig v svojo zadovoljnost. Primerjaje cene njegove vezave ter delo drugih knjigovezov, moram reči, da je njegovo delo dobro in ceneno. Zato ga vsem rojakom, ki potrebujejo enako delo, toplo priporočam. Forest City, Pa., 19. maja 1914. Rev. Josip Tomšič. (23-26-5)

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trepno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsako posloje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL

1 E. 2nd St., Cleveland, C.

NAŠIM SLOVENCEM!

Dobili smo iz starega kraja veliko zalogo importiranih zdravil, zdravilnih rož, olja, tinkture, mazila itd, za vsako vrstne bolezni. Ta zdravila se našim rojakom toplo priporočajo. Pišite po cenik!

DOM. LEKARNA

West Allis Sta. MILWAUKEE, WIS.

V preteklih dneh.

Dostikrat slišimo, kako so živeli naši predniki in kako zdravi so bili. Ziveli so v vednem stiku z naravo, brez vsakih posebnosti. To je skoro nemogoče za ljudi, ki žive v mestih ter uživajo življenje. To nepravilno življenje, kakor tudi pomanjkanje svežega zraka in solnčne luči, učinkuje slabo na nas ter nas sili, da si poiščemo zdravila, ki bodo držala naš prebavni sistem v redu. Tako sredstvo je dobro znano

TRINER-JEV ameriški Elixir grenko vino.

Prvi namen tega zdravila je, da očisti drobce vsega, kar ne spada tjakaj, posebno delov hrane, ki so ostali tamkaj ter se tam razkrajajo. Ta gnila tvarina zastuplja celo telo. Drugi namen pa je, da se okrepi drobce, z namenom, da se prepreči zopeten pojav bolezni. Priporočamo trajno uporabo tega sredstva.

Pri želodčnih boleznih, pri boleznih na jetrih, pri boleznih v črevesu,

učinkuje navadno popolnoma, ker prinaša olajšave. Isto velja pri različnih simptomih, naprimer zaprtju, razdraženosti živcev, kolecanju, bolestitih in krčih, bleđi ali rmenkasti barvi obraza, slabosti, pomanjkanju teka in spanja.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER, Manufacturer, 1333-1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Triner-jevo mazilo je zelo uspešno sredstvo, katero se lahko razredči z oljem iz oliv. Bolečine v členih, sklepah in mišicah izginejo čisto po enkratni uporabi. Imejte ga doma, da ga imate pri rokah, kadar ga rabite.

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po 70c. gallon
crno vino po 50c. \$11.00
Drobnik 4 gallone za \$12.00
Brinjevec 12 steklenic za \$16.00
1 gallon (sošček) za

Za obilno naročbo se priporoča
Marija Grill,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Kadar potujete v stari kraj

ali kadar ste na poti skozi New York, pridite k svojemu rojaku v

HOTEL, SALON in RESTAVRANT

145 Washington St., NEW YORK, N. Y. Corner Cedar St.

Tu boste v vsakem času, podnevi in ponoči, najboljše in najcenejše postreženi. Izvrstna domača kuhinja. Čiste in urejene sobe za spanje.

Obed (tri jedila) 25 centov. Spavanje 25 centov.
Z veselo postovanjem **JANKO TUŠKAN,** lastnik.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalije, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ur, veržico, privesek, prstan itd., ne kapijte prej nikjer, da tudi mene za ceno vprašate. Upravičeno vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljam brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK, Conemaugh, Pa. Box 328.

